

Er optimisme en virkelig ting?

(EIRNS) – 6. juni 2024. Det israelske forsvars jagerfly ramte i går en FN-skole i det centrale Gaza og dræbte mindst tre dusin mennesker, herunder børn. Hverken IDF eller Gazas myndigheder bestrider, at et luftangreb ramte en skole, og at dusinvis døde. IDF udtalte, at »der blev taget mange forholdsregler før angrebet for at minimere risikoen for skade på tilfældige mennesker«, herunder »analyse af luftfotos« og brug af »præcise efterretninger«. Men terroristerne havde brugt skolen som beskyttelse, og IDF var i stand til at eliminere »adskillige ... terrorister, som havde planlagt at udføre terrorangreb og fremme forestående terrorplaner mod vores styrker.« Det gør ikke den store forskel, om de »flere« mål var tre eller fem eller otte, eller om ordet »terror« optræder flere gange i IDF's erklæring. Pointen er, at det er blevet gentaget igen og igen, og rædslerne fortsætter.

Israels krigskabinet overvejer i øjeblikket at udvide deres »ret til selvforsvar« til et altomfattende angreb på Hizbollah og Libanon. Den amerikanske regering er bekymret for timingen, og for at tingene kommer ud af kontrol, hvis Israel indleder sin anden offensiv, mens drabene i Gaza står på. Washington tør ikke standse leveringen af våben til at gennemføre alt dette – og igen er pointen, at man har hørt det før, og rædslerne fortsætter. Det har den effekt, at det driver befolkninger og individer ud i hårdhjertet kynisme.

Sydkorea har lige underskrevet en række aftaler med flere afrikanske lande om industriel udvikling. Forskellige afrikanske lande underskriver aftaler og laver arrangementer med Rusland på sidelinjen af den Internationale økonomiske Konference i Sankt Petersborg. Ali Adjani Mahamat Seid fra Tchad, præsident for det panafrikanske handels- og industrikammer, forklarede: »Afrika er sprængfyldt med et

enormt potentiale inden for landbrug, husdyr, minedrift og olie, og derfor er Afrika virkelig fremtidens kontinent, det er Afrika, der vil få verden til at fungere.«...

Ruslands autoritative TASS talte med en ekspert, Helga Zepp-LaRouche, om Putins påpegning [under en pressekonference den 5. juni] af muligheden for, at USA kunne genfinde sine nationale interesser. Hun opfangede en sådan forsigtig optimisme og tilføjede: »Det ville være fantastisk, hvis der blev tilføjet et punkt til dagsordenen for BRIKS-topmødet i Rusland i oktober om at præsentere verden – inklusive USA – i form af et konkret forslag, et stort billede af global transformation gennem en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der ville tage hensyn til alle landes interesser på planeten, inklusive USA.« TASS bemærker, at Zepp-LaRouche er overbevist om, at »verdens folk har brug for en smuk idé«, der vil give dem mulighed for at »drømme om en bedre fremtid.«

En lignende smuk idé er LaRouches »Oase-plan«, som kan give ægte optimisme til både palæstinensere og israelere – når alle planer om at straffe for utallige synder på hver side aldrig kommer uden om den »evige stridbare« dynamik, der er på færde.

Hvad er der i den amerikanske borgerrettighedsbevægelses hymne, »We Shall Overcome«, der virker, som giver ægte mod og ikke bare et grundløst ønske? Hele teksten er: "Vi skal sejre. Dybt i mit hjerte tror jeg på, at vi skal sejre en dag."

Det er let at overse, men virkeligheden er, at det er mennesker, ikke slaver, der har en ægte dybde i deres hjerte. Og i sangen er det netop på dette punkt – »dybt...« – at det musikalske værk når sit klimaks. Troen på, at retfærdigheden vil sejre, er funderet i den virkelighed, at mennesker er skabt til det, der er bedre, og at det at blive inspireret af det, der gør menneskeheden smuk, er en reel ting. Dette er ægte optimisme. Og det virkede.

Og på nogle tidspunkter i historien er dette det eneste, der er værd at »tage med i banken«, som man siger.

Foto: kremlin.ru

TASS udgiver interview med Helga-Zepp LaRouche om faren for verdenskrig og det Globale Syds opkomst

Ikke korrekturlæst

4. juni 2024

Det russiske nyhedsbureau TASS offentliggjorde den 4. juni to artikler, hvor Helga Zepp-LaRouche blev citeret som ekspert i faren for verdenskrig og de geostrategiske ændringer med fremkomsten af det Globale Syd. I den ene artikel, »Striking Russia with NATO Weapons To Escalate to Global War-Expert«, skriver TASS følgende:

»Brugen af vestlige våben til at ramme russisk territorium er forbundet med en optrapning af konflikten, som kan udvikle sig til et globalt niveau, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af det tyske Schiller Institut, til TASS.

»I en kommentar til den amerikanske regerings ophævelse af forbuddet mod at bruge amerikanske våben til at slå dybt ind på russisk territorium, undrede Zepp-LaRouche sig over, om det er sådan, den amerikanske præsident Joe Biden forsøger at »undgå Tredje Verdenskrig«. Efter en ændring i USA's holdning tillod de tyske myndigheder også brugen af tyskproducerede

våben til at forsvare Kharkov-regionen mod den russiske offensiv og »kapitulerede på skammelig vis igen over for amerikansk pres«. Zepp-LaRouche påpegede, at 'Rusland annoncerede asymmetriske svar på denne optrapning'.

»Den største fare er, at de vestlige etableringer har bildt sig selv ind, at Rusland kun bluffer, mens de tror, at de kan fortsætte med at <koge den russiske frø'.« I mellemtiden sagde premierminister Victor Orban på Radio Kossuth i dag, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland. Hvis denne vanvittige udvikling ikke stoppes, vil vi snart opleve Harmageddon. Alarmklokkerne skal ringe højt, så alle kan høre det,« understregede hun.

Kort forinden havde TASS givet en anden artikel med Zepp-LaRouche titlen: »Det Globale Syd vender sig væk fra den skadelige neoliberale model og opbygger egne mekanismer – ekspert.« Artiklen inkluderer:

»Landene i den Globale Majoritet har vendt sig væk fra den neoliberale model, der er skadelig for dem, og de arbejder på deres egne finansielle mekanismer i et gavnligt samarbejde med BRIKS-medlemmerne, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, til TASS.

»'Vi oplever lige nu afslutningen på en periode med 600 års kolonialisme. Den Globale Majoritet, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning og 70 % af verdens BNP, er i gang med at opbygge et nyt økonomisk system baseret på et win-win-samarbejde og de fem principper for fredeligt samarbejde,' sagde hun. Disse principper omfatter gensidig respekt for suverænitet og territorial integritet, gensidig ikke-aggression, ikke-indblanding i hinandens interne anliggender, lighed og gensidig fordel samt fredelig sameksistens.

»Landene i den Globale Majoritet >arbejder på deres egne finansielle mekanismer, som giver dem adgang til kredit til udvikling for at opbygge deres egne industrialiserede

økonomier,« sagde eksperten. »Hvis landene i Europa og selv USA ville være fornuftige, ville de være villige til at samarbejde med disse lande som voksende fremtidige markeder, og alle problemer kunne nemt løses,« bemærkede Zepp-LaRouche. I mellemtiden »er de pro-atlantiske eliter fuldstændig uvillige til at acceptere det faktum, at verdensordenens uorden er et resultat af deres egen politik«, understregede hun.

»'Grunden til, at det Globale Syd har vendt sig væk fra den neoliberale model, er, at den er skadelig for dem, og at de nu har en meget mere fordelagtig mulighed for at samarbejde med Kina og BRIKS i deres bestræbelser på at overvinde underudviklingen og blive mellemindkomstlande i den nærmeste fremtid. Disse etableringer dæmoniserer Rusland og i stigende grad også Kina. De befinder sig i øjeblikket i en fuldstændig vildfarelse om verden og har fået sig selv til at tro på deres egen fortælling,« konkluderede hun.

Foto: Schiller Institute

Advarsel! Menneskeheden er bedre i dag end i går

Ikke korrekturlæst

(EIRNS) – 3. juni 2024

Den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche afsluttede sit dokument fra 1977, med titlen "What Really Are the Labor Committees?—The Lessons of Erasmus and Franklin," med følgende afsnit: "Lad det derfor være forstået, at hvis du er humanist, så er Arbejdskomiteerne i den forstand din organisation – uanset om du er medlem eller ej. Hvis du er for teknologisk

fremskridt i udvidelsen af industri og landbrug og definerer nationernes vitale interesser i de termer, og hvis du betragter menneskets evne til at skabe og tilegne sig videnskabelig viden til forbedring af vores art som den ufravigelige forskel mellem mennesket og de lavere dyr, så er Arbejdskomitéerne en uundværlig hjælp til den sag, du støtter, uanset hvilken politisk tilknytning du har.”

Næsten 50 år efter, at det blev skrevet, er uafhængige kandidater, der har afvist bankerotte, døende politiske partier, som New Yorks senatskandidat Diane Sare og Bronx-kongresskandidat Jose Vega, en del af en voksende international bevægelse væk fra det rovgriske militær-finansielle kompleks. De i den transatlantiske sektor, der opfordrer til en tilbagevenden til avanceret teknologisk fremskridt og en forøgelse af arbejdskraftens produktive kræfter i alliance med de nye nationer i det Globale Syd, er på forkant med verdenspolitikken i dag. Krig, selv total krig, vil ikke stoppe dette fremskridt, hvis en international koalition for fred, der er bundet sammen af en 24-timers »symposium«-proces, kan fungere som et intellektuelt center for politiske overvejelser.

For at gøre dette, skal en sådan koalition informeres af en ”nødalarmtjeneste,” gennem hvilken førende tænkere—både dem med og uden ”højeste akademiske grader”—kan nå mindst hundredtusinder dagligt. Disse informerede borgere kunne til gengæld fungere som ”støttebase” ikke kun for uafhængige kandidaturer, men også for uafhængige stemmer, mange af dem i teenage- og tyvernealderen, der vil skabe ”godt besvær” for den forfaldne ”status quo.”

Hvorfor er en »alarmtjeneste« så nødvendig? Fordi en befolkning nogle gange kan hjernevaskes mest effektivt ved at lade dem være uvidende om konsekvenserne af menneskehedens største bedrifter, især ved at fratage dem fordelene ved den entusiasme, som sådanne bedrifter naturligvis bør mødes med. Eksempel: I søndags kl. 6.23 Beijing-tid landede Chang’e-6-

rumsonden i Apollo-krateret på Månens bagside. »China National Space Administration (CNSA) har nu to landinger på den fjerne side bag sig – denne og Chang'e-4, som satte en lander-rover-kombination ned på det grå snavs i januar 2019. Intet andet land har gjort det tidligere», skriver Space.com. Det betyder, at kineserne nu har udført en ny bedrift for menneskeheden, sandsynligvis den største bedrift inden for rumteknik, siden USA forlod Månen i 1972. Hvis næste fase af missionen bliver en succes, vil Kinas Chang'e-6 opsamle prøver af månesten og -støv og flyve dem hjem i et modul til hjemsendelse til Jorden. På grund af Kinas resultater er menneskeheden bedre i dag, end den var dagen før – uanset hvad folk »føler« om det. Chang'e-6 er menneskehedens bedste eksempel i dag på det, LaRouche betegnede som »menneskelig praksis, der øger menneskets magt over naturen«. Så det bør alle være opmærksomme på. Kinas succes burde have været fremhævet i USA, som var det første og eneste land, der landede menneskeheden på Månen. Den burde have været fejret i hele verden.

Men hvorfor blev det ikke gjort kendt for alle? Det blev ikke gjort på grund af den entusiasme, det ville have skabt, en entusiasme, der var større end den, vi så med solformørkelsen den 8. april. Det blev ikke gjort, fordi kineserne er den næste "store fjende," som truer den "regelbaserede orden," får vi allerede at vide – selvom NATO's krig mod Rusland får verden til at balancere på kanten af en utilsigtet tåbelighed eller en bevidst vanvidshandling, der kan føre til termonuklear krig.

Det smukke og nødvendige ved den Internationale Fredskoalitions proces, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sat i gang, er, at den er begyndt at få karakter af et platonisk symposium. Flere af deltagerne har nu besluttet, at det er tankeprocessen, der i stigende grad er gennemsyret af den ugentlige dialog, snarere end de individuelle evalueringer, der præsenteres, som giver fredagsmøderne en unik karakter. De er ved at etablere en sammenhæng i de politiske drøftelser, der bygger på ideen om,

at det er den tænkende borger, i den sociale samtale om »res publica« – de offentlige ting – der skal være motoren for forandring. Dette skal gøres, ikke ved at omstyrte en orden, som under alle omstændigheder vil bryde sammen, men ved at etablere principper, der er forståelige for alle og testet gennem social praksis, hvorigennem selvstyre, begyndende med at sætte en stopper for den nedslagtning, der kaldes krig, erstatter alle »lovregler«. Cirkulation af denne sidste uges forhandlinger på IPC's 52. på hinanden følgende session af energiske, informerede borgere er den erklæring og udfoldelse af intellektuel uafhængighed, vi er nødt til, hvis menneskeheden ikke kun skal overleve, men også gøre fremskridt i de næste uger og måneder.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive

nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: NASA / Unsplash

Intet problem i menneskets skæbne er uden for menneskets rækkevidde

Ikke korrekturlæst

31. maj 2024 .

Den seneste uges vellykkede indsats, ledet af LaRouche-organisationens daglige Emergency Alert Service, for at bringe historien om, at den økonomisk og moralsk bankerotte anglofæres krig mod Rusland er gået ind i en ny, vanvittig fase med »Ukraines« – læs »NATO's« – bombing af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, er et vigtigt første skridt i retning af etablering af en uafhængig, international efterretningsindsamlings- og evalueringskapacitet. En kombination af korte videopræsentationer, lange interviews, »korte nyheder« og udvidede baggrundsrapporter kombineret med

internationale konferencer i flere formater er alle yderligere komponenter i den daglige briefingproces i nødvarslingsystemet. Ved at distribuere samt læse/se disse materialer, elektroniske og fysiske, kan den engagerede borger hjælpe sin respektive nations befolkning med at etablere det konceptuelle grundlag for informeret, ikke-voldelig effektiv handling. Energiske sind, især hos nyligt opvågnede unge, der modsætter sig masseaffolkning og folkemord i alle former, kan nå frem til en ikke tvangspræget, men informeret vurdering af, hvad der rent faktisk skal gøres nu for at erstatte det allerede døde postkoloniale finans- og værdisystem, »geopolitik«, med virkelige, umiddelbare løsninger, såsom LaRouches Oase-plan.

Helga Zepp-LaRouches afsluttende erklæring, som blev leveret til de 300 personer og institutioner, der deltog i den Internationale Fredskoalitions 52. fredagsmøde i træk, udgør kernen i vores ledelse. Hendes afsluttende bemærkninger, hvor hun også svarede på spørgsmål og bidrag fra flere deltagere i løbet af de 2,5 timers intense drøftelser, blev leveret i skyggen af en truende, potentielt atomar verdenskrig. Mens konflikterne i Ukraine og Gaza og ustabiliteten i det bankerotte transatlantiske finanssystem er i fokus – og med rette – har de dybere årsager til denne eksistentielle krise for den menneskelige civilisation »gemt sig i det åbne«, ikke forårsaget af den 7. oktober 2023 eller den 24. februar 2022 eller endda siden den 11. september 2001. Det er snarere USA's manglende evne, især efter karaktermordet på og fængslingen af økonomien og statsmanden Lyndon LaRouche i 1986-89, til at gennemføre den vision om verdensfred, som præsident John F. Kennedy foreslog i sin tale på American University den 10. juni 1963: »Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være så stort, som det vil. Intet problem i den menneskelige skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen.«

ZEPP-LAROUICHE: Først og fremmest vil jeg gerne takke både oplægsholderne, men også deltagerne, fordi jeg mener, at helheden af det, der blev præsenteret, virkelig er noget, som enhver ansvarlig politiker bør vide. Så jeg vil gerne tilføje til min tak en påtrængende appel om, at I hjælper os med at bringe referatet af denne IPC, som faktisk var et års jubilæumssession. Jeg er sikker på, at vi vil lave en kortere version på måske en halv time eller en time, men også det hele. Og prøv virkelig at få det ud til alle parlamentarikere i det land, du befinder dig i, andre folkevalgte og andre institutioner. Jeg tror, det er helt uvurderligt at høre det i den klare form. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at forpligte jer til at få det ud. Og også formere jer. Jeg tror, vi var flere denne gang, men jeg tror stadig, vi er nødt til at række ud for at forbinde alle de forskellige grupperinger og virkelig få en massemobilisering i lyset af, hvad der virkelig kan komme ud af kontrol i løbet af meget kort tid.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev rejst tidligere, om hvorfor europæerne er så underdanige og bøjer sig for det, spørgeren kaldte USA's imperialism. I februar 2022 sagde kansler Scholz, at han ikke ville deltage i nogen form for oprustning eller lignende – det var endda før den særlige militære operation startede – fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Han sagde det meget offentligt. Derefter, trin for trin, først ingen lette våben, kun hjelme; så lette våben; så ammunition; så Leopard-kampvogne; og nu er det dybest set at lade ukrainerne bruge alle disse våbensystemer. Så det er en optrapning: Skridt for skridt kommer vi tættere på at krydse de røde linjer. Ingen ved præcis, hvornår Rusland føler, at den sidste røde linje er overskredet, men jeg tror, at vi virkelig er i så stor fare, at jeg kun kan appellere til jer alle om at hjælpe os med at opbygge dette til en ægte fredsbevægelse internationalt.

Som professor Boyd-Barrett så rigtigt mindede os om, er det ikke nok at have en ny europæisk sikkerhedsarkitektur, for det

ville ikke løse den geopolitiske konfrontation. Jeg mener, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som faktisk tager hensyn til alle lande – Iran, Nordkorea, Israel, Palæstina, USA, Kina og Rusland. Hvis vi ikke tager det mentale spring og bliver enige om, at vi i betragtning af verdens kompleksitet i dag ikke kan finde en løsning på en sideordnet dagsorden. Den skal adressere helheden. Og jeg tror, det kan lade sig gøre. Konferencen om freden i Westfalen er en meget god historisk reference. Jeg har siden begyndelsen af denne krig foreslået ti principper, som absolut skal diskuteres og løses på en sådan konference, og der kan og vil naturligvis blive tilføjet mange andre punkter, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

Jeg vil også gerne takke især Ibrahim, for det, du sagde om det mentale udsyn, mentaliteten, er nøglen til, at det kan lykkes for os. Kun hvis vi erstatter dette dumme geopolitiske løb med hovedet mod muren ved at betragte andre lande som fjender, som ikke er det. Der er et tysk ordsprog, der siger: »Det kommer tilbage som et ekko fra skoven, på samme måde som du råber ind i skoven.« Det er præcis, hvad der sker. Alle landene i det Globale Syd er ikke aggressive, de er ikke imperialistiske. De ville meget nemt samarbejde med Vesten, hvis vi reagerede på tilbud fra dem som Lula lige nu og Kina om fredsplanen for Ukraine og mange andre forslag fra Xi Jinping om et Globalt Sikkerhedsinitiativ, et Globalt Udviklingsinitiativ og et Globalt Civilisatorisk Initiativ. Det er meget tæt på det, vi siger, for vi siger altid, at vi har brug for en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling af alle lande og alle nationer. Men det skal kombineres med en renæssance for de bedste kulturer og traditioner i alle nationer på denne planet. Især din formulering om, at vi er et mikrokosmos, og at verden som helhed er et makrokosmos, som udelukkende kan fungere, hvis alle mikrokosmosser kan udvikle sig og anser det for at være i deres egen interesse at udvikle de andre. Det er den slags verden, vi skal opbygge, og det kan lade sig gøre. Enhver, der

siger, at dette er en utopisk forestilling, er enig i, at vi vil ende med at udslette civilisationen med en atomvinter efter en global atomkrig. Det er ikke et acceptabelt forslag, for det ville betyde, at alle menneskehedens anstrengelser i generationer og generationer ville have været forgæves. Og det kan jeg ikke acceptere som et resultat af historien.

Så jeg appellerer til jer; mobiliser al den agape, kristen næstekærlighed, kærlighed og passion for menneskeheden, som I kan mobilisere, og hjælp os med at få verden ind på et andet spor. Jeg og andre har allerede diskuteret ideen om en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med mange kræfter; internationale organisationer, universiteter, tænketanke. Jeg tror, at en række af sådanne diskussionsplatforme, hvor lærde og kloge mænd og kvinder fra hele verden mødes og diskuterer, hvordan vi kan skabe en orden, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt som menneskehed, ville være en god idé. Jeg er helt sikker på, at det kan lade sig gøre, forudsat at tilstrækkeligt mange mennesker mobiliserer sig sammen med os.

Så gå ud og få dagens budskab så bredt ud, som muligt.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: Engin Yapici / Unsplash

Støt dynamikken for fred

Den 30. maj, 2024

De mange angreb fra Ukraine – støttet af vestlig logistik – ind i Rusland i de seneste dage, rettet mod dets atomare anti-missil-radar-infrastruktur, har optrappet verden til et ekstremt punkt med fare for atomkrig. Disse droneangreb, der var rettet mod steder i Krasnodar Krai og Orenburg, overskrider den røde linje for, hvad Rusland betragter som en eksistentiel trussel, som blev formuleret endeligt på skrift i

2020 af Ruslands regering, netop med det formål at forhindre sådanne overtrædelser og forhindre verdenskrig («Grundlæggende principper for Den russiske Føderations statspolitik om atomar Afskrækkelse«, 2. juni 2020).

Det er vigtigt for verden at vide dette. Det er også vigtigt at vide, at der er en dynamik i retning af fornuft og fred, som er ved at samle sig. Men en afgørende del af det, der gør faren så ekstrem, er forsøget på at mørklægge hvad der sker.

Derfor udsendte Schiller Instituttet den 25. maj en international meddelelse, »Red Alert: Ukrainian Strike on Russian Early Warning Radar Threatens To Unleash Nuclear World War«, som cirkulerer gennem mange netværk, især gennem platformen eir.news, og gennem Humanity for Peace-aktivister, som samarbejder med Den Internationale Fredskoalition, der blev dannet for præcis et år siden i denne uge. EIR.news rapporterer om analyser og advarsler fra mange internationale våben- og strategiekspertter.

Indtil videre er de store vestlige medier først blevet opmærksomme i går aftes, i Washington Post i en tilbageskuende artikel med overskriften: »USA bekymret over Ukraines angreb på russiske atomradarstationer«.

Med henvisning til de sædvanlige »unavngivne« kilder rapporterer artiklen, at »Washington har formidlet sin bekymring til Kiev om to forsøg på angreb i løbet af den sidste uge mod radarstationer, der leverer konventionelt luftforsvar samt advarer om atomaffyringer fra Vesten...« [fremhævelse tilføjet]

Samtidig har Washington Post og alle andre medier i det militær-finansielle kompleks heppet på Det Hvide Hus for at få Ukraine til at bruge amerikansk leverede våben til at slå til inde i Rusland, hvilket præsident Biden hidtil formelt har været imod.

Her til eftermiddag kom nyheden om, at Biden har godkendt

Ukraines brug af amerikansk leverede våben til at angribe inde i Rusland. Politico rapporterede det først med henvisning til unavngivne embedsmænd; derefter gav CNN for eksempel denne beretning, at "Præsidenten har for nylig bedt sit team om at sikre, at Ukraine er i stand til at bruge amerikansk leverede våben til modangreb i Kharkiv, så Ukraine kan slå tilbage på russiske styrker, der rammer dem eller forbereder sig på at ramme dem, sagde en af embedsmændene". Men bare rolig, rapporterer CNN og fortsætter: »Men det er begrænset til området omkring Kharkiv, og Ukraine har ikke bedt om tilladelse ud over det ... [og] de forventer ikke, at USA udvider det tilladte område.« Dette er mere af galskaben.

I modsætning hertil lyder der i stigende grad advarsler om faren for atomkrig i ekspertkredse og i de alternative medier. For eksempel bragte Pressenza International Press Agency, et flersproget nyhedsbureau, i dag Schiller Instituttets udgivelse »RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk tidlig varslingsradar truer med at udløse atomar verdenskrig.«

Den globale dynamik for fred omfatter også mobilisering for at stoppe folkemordet i Gaza og skabe betingelser for maksimal humanitær hjælp og for en fremtid baseret på ægte udvikling for fuld sikkerhed. Situationen i Gaza er ubeskrivelig. Israels forsvarsstyrker (IDF) fortsætter ikke kun angreb og beskydning af Rafah, men Israel overtog også i går enekontrollen over den 14 km lange Philadelphi-korridor på grænsen mellem Egypten og Gaza, hvilket giver Israel kontrol over hver eneste centimeter af Gazas grænse og smadrer enhver form for forhold til Egypten.

De seneste initiativer mod dette kommer fra Kina i samarbejde med Egypten og Den Arabiske Liga. Kina var vært for China-Arab States Cooperation Forum (CASCF) i Beijing den 29.-30. maj og modtog desuden statsbesøg fra statsoverhovederne i Egypten, Bahrain, Tunesien og U.A.E. Præsident Xi Jinping opfordrede i sin hovedtale til forummet i dag til en »bredt funderet« konference for fred i Mellemøsten. Han udtalte: »Kina støtter

fuldt ud etableret af en uafhængig stat Palæstina med fuld suverænitet baseret på grænserne fra 1967 og med Østjerusalem som hovedstad. Det støtter Palæstinas fulde medlemskab af FN og støtter en mere bredt funderet, autoritativ og effektiv international fredskonference.«

I FN's Sikkerhedsråd bliver disse tiltag bragt frem og viser USA's vedvarende modstand mod dem. I går fremsatte Algeriet på vegne af den Arabiske Gruppe en resolution i FN's Sikkerhedsråd om våbenhvile i Gaza og omfattende humanitær bistand. U.A.E.'s udsending meddelte også, at Emiraterne snart ville indgive en resolution.

Det er bemærkelsesværdigt, at Egypten og U.A.E. er BRIKS-medlemmer sammen med Kina, som også har været aktiv i denne uge sammen med Brasilien om et initiativ til ægte fredsforhandlinger i Ukraine. Initiativet fra Kina og Brasilien tilsidesætter de foregivne forhandlinger, der er planlagt til juni i Schweiz, hvor Rusland ikke er med, og som er baseret på Zelenskyjs såkaldte »fredsforslag«.

I denne spændte verdenssituation er en af de vigtigste begivenheder i denne uge for at stoppe nedtællingen til Harmagedon, at to magtfulde amerikanske anti-krigs talsmænd har ansøgt om at blive valgt i New York: Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til den amerikanske kongres i Bronx' CD 15. Som de selv siger på mange måder: »Vælg dig selv! Tag ansvar!«

Foto: U.S. Air Force photo by Senior Airman Haley Stevens

Nyt angreb på Ruslands varslingsradar i Armavir: NATO's hvem-tør-blive-ved-længst-spil med atomvåben er i gang

Den 29. maj, 2024

Tre »ukrainske« drone-/missilangreb på en uge på Ruslands varslingsystem – det seneste tidligt om morgenen den 29. maj – har bragt verden på kanten af et sammenbrud i den globale strategiske sikkerhed og en atomkrig. Angrebene opfylder en af Ruslands erklærede politiske betingelser for at gå til modangreb med sine atomare missilstyrker. Uanset om NATO-magterne selv har beordret og leveret disse Harmagedon-lignende angreb fra Ukraine – hvilket virker mere end sandsynligt af både politiske og tekniske årsager – eller har undladt at stoppe Ukraines desperate ledelse i at iværksætte dem, er det deraf følgende »hvem-tør-blive-ved-længst-spil« med atomvåben i gang.

Natten mellem den 22. og 23. maj ramte et droneangreb med afsæt i Ukraine et af Ruslands 10 radarsystemer til tidlig varsling over horisonten – nær byen Armavir i det sydvestlige Rusland. Et andet angreb fandt sted mod et andet radaranlæg i Orsk den 26. maj, og et tredje droneangreb var rettet mod Armavir igen den 29. maj – de sidste to angreb forårsagede tilsyneladende ingen skade.

Disse angreb, som angiveligt er udført af ukrainske droner, er i virkeligheden NATO-sponsorerede angreb på Ruslands sofistikerede radarnetværk, som giver landet mulighed for at opdage indkommende ICBM-angreb med tilstrækkelig tid til at

reagere. Ifølge førende eksperter på området sænker blanding af Rusland på et eller flere radarsteder tærsklen for atomkrig ved dramatisk at reducere Ruslands tilgængelige reaktionstid fra omkring 15 minutter fra opdagelse til omkring 10 minutter eller deromkring – næppe nok tid til sikkert at afgøre, om en rapporteret affyring er en sikker falsk eller den ægte vare. Ruslands stående doktrin for atomkrigsførelse er at ignorere førstnævnte og reagere med fuld kernevåbenstyrke på sidstnævnte.

Det er toppen af strategisk vanvid at spille denne form for atomart »hvem-tør-blive-ved-længst-spil« med Rusland, den stærkeste kernevåbenmagt på planeten, især under forhold, hvor de allerede er i krig med NATO-styrker i Ukraine. Og alligevel er det præcis, hvad Washington og London gør, med det meste af NATO på slæb – alt imens de proklamerer, at »Putin bare bluffer«.

Det meste af det Globale Syd vil derimod ikke have noget at gøre med disse dødbringende krige, herunder det fortsatte blodbad i Gaza, eller med det kollapsende finansielle system, som giver næring til disse krige. Kina spiller en ledende rolle i at præsentere en alternativ tilgang: gennem sin rolle i BRIKS; sin dybtgående strategiske tilknytning til Rusland; sit arbejde med arabiske nationer om en fælles tilgang til udvikling; og senest i samarbejdet med BRIKS-medlemmet Brasilien om at præsentere en levedygtig fælles fredsplan for Ukraine, baseret på gensidig sikkerhed og udvikling for alle parter – præcis den slags tilgang, der også vil fungere i Mellemøsten, som bedst eksemplificeret ved LaRouches Oase-plan.

Schiller Instituttet lancerede en verdensomspændende »Red Alert«-pressemeddelelse og mobilisering umiddelbart efter at have hørt om angrebet på Armavir den 22. maj og tog initiativ til at organisere sig for at stoppe den hurtige optrapning af krigen mellem NATO og Rusland i Europa. Den påtrængende mobilisering vil blive optrappet yderligere mod den stigende

krigsfare på det kommende møde fredag den 31. maj i Den Internationale Fredskoalition (IPC), det 52. fredagsmøde i træk i denne gruppering.

Vi beder dig indtrængende om at være en del af den proces og tage andre med til IPC-mødet.

Foto: EIR

Ingen vinder et atomart hvem-tør-blive-ved-længst-spil: Menneskelighed, ikke brutalitet, må sejre

Den 27, maj 2024

Uforsvarlige angreb på de russiske strategiske styrkers varslingsystemer for missilangreb risikerer at ødelægge menneskeliv på verdensplan. Ruslands politik om brug af atomvåben omfatter som en af betingelserne et "angreb fra en modstander mod kritiske statslige eller militære anlæg i Den Russiske Føderation, hvis afbrydelse ville underminere atomstyrkernes reaktionshandlinger [fremhævelse tilføjet]." Det er vanvittigt at angribe det system, der er designet til at advare om affyring af atommissiler; der kan nu opstå en situation, hvor russiske strategiske styrker opfatter et atomangreb og har et ekstremt kort tidsvindue til at beslutte sig for at undlade at iværksætte det modangreb, der ligger i atomafskrækkelsen.

Ukraines militære "efterretningstjeneste" har taget æren for

et forsøg på at angribe en anden radarinstallation, 1.800 km inde i Rusland, tæt på Kasakhstan. Hvis interesser er der tale om? Bestemt ikke Ukraines befolkning, som lever under Zelenskyjs luner, hvis præsidentperiode allerede er udløbet. Er han bekymret for, at de rædsler, der påføres Rafah, vil aflede opmærksomheden fra hans tabende, håbløse konflikt?

Forstår de, der leger atomart hvem-tør-blive-ved-længst, hvad der står på spil?

Den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonovs, svar på spørgsmål fra Newsweek den 5. maj 2022 giver et stadig relevant svar:

“Den nuværende generation af NATO-politikere tager tydeligvis ikke atomtruslen alvorligt. I den forbindelse vil jeg gerne citere de sovjetiske og amerikanske ledere, som gennemlevede Anden Verdenskrig og af egen erfaring vidste, hvad millioner af menneskers blod og pinsler er.

“I marskal Rodion Malinovskys notesbog, [som var] forsvarsminister i U.S.S.R. (1957-1967), står der: ‘Vi har et stort behov for militære intellektuelle. Ikke bare højtuddannede officerer, men folk, der mestrer avanceret kultur i hjerte og ånd, et humanistisk livssyn. [Det] moderne våben med en så destruktiv kraft kan ikke overlades til en dygtig person, der udelukkende har et fast greb. For at håndtere det har man brug for et klart hoved, der er i stand til at forudse konsekvenserne, samt et sindigt hjerte – det vil sige et kraftfuldt moralsk instinkt.

“John F. Kennedy, USA’s daværende præsident, kommenterede på sin side forholdet til Sovjetunionen efter den caribiske krise: “Hvis vi ikke kan afslutte vores uoverensstemmelser nu, kan vi i det mindste hjælpe med at gøre verden sikker for mangfoldighed. For når alt kommer til alt, er vores mest grundlæggende fællesnævner, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om

vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.”

Denne publikations bestræbelser på at udbrede kendskabet til den eksistentielle fare i øjeblikket gennem artiklen: “Ukrainian Strike on Russian Early Warning Radar Threatens To Unleash Nuclear World War” må forstærkes internationalt, og nye visioner for verden skal gennemføres, før tiden løber ud. Helga Zepp-LaRouche havde mulighed for at udtrykke en sådan vision i sit interview i Global Times, der blev offentliggjort den 22. maj.

Foto: John F. Kennedy and Nikita Khrushchev

Hvilket lederskab er der for fred i den tiltagende skygge af verdenskrig?

26. maj 2024

Schiller Instituttet har med sin verdensomspændende udgivelse søndag morgen taget initiativ til at udfordre og stoppe en pludselig og hurtig optrapning af krigen mellem NATO og Rusland i Europa i retning af en atomkrig.

Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet mobiliserede straks, da de blev opmærksomme på et angreb, tilsyneladende natten mellem den 22. og 23. maj, på et af de russiske radarsystemer til overvågning af horisonten, som er bygget til at give tidlig advarsel om indkommende ballistiske missiler. Det er ikke klart, hvor meget systemet blev beskadiget, og Rusland har ikke reageret offentligt, hverken fra officielt hold eller i medierne. Det betyder heller ikke noget, om

angrebet angiveligt blev udført af droner eller missiler fra Ukraine.

Angreb på en atommagts tidlige varslingsradarer eller overvågningssatellitter, eller andre forsøg på at forringe en sådan magts evne til at "se" missilangreb, er midler til en potentiel atomkrig. Og dette angreb den 22.-23. maj var tydeligvis det andet inden for en måned, der var rettet mod varslingsradarer.

Schiller Instituttets umiddelbare "plovfure" til at ændre situationen vil være mødet fredag den 31. maj i International Peace Coalition (IPC); det mobiliserer for at bringe så mange som 500 lokale ledere for fred fra hele verden til det yderst vigtige møde for at afsløre, hvad der sker, og drøfte de nødvendige løsninger. Dette er IPC's 52. fredagsmøde i træk; det har koncentreret sig om at afslutte den forfærdelige krig i Gaza. Men også her er truslen om at bruge atomvåben mod Hamas og Iran blevet rejst af en israelsk minister – og støttet af en amerikansk senator. Begge krige udgør en trussel om en verdenskrig.

Militær- og våbenekspertes, som bidrog til Schiller Instituttets offentlige advarsel den 26. maj, insisterer på, at dette forsøg på at deaktivere Ruslands varslingsssystem ikke har nogen betydning for konflikten mellem Rusland og Ukraine, men snarere er en udløser for en krig mellem NATO og USA direkte mod Rusland. Hvis det blev udført på ordre fra Volodymyr Zelenskyj – som ikke længere er Ukraines valgte præsident, men regerer under undtagelsestilstand – må Biden-administrationen lægge bånd på ham og ophøre med at bevæbne ham til sådanne vilde handlinger. Derfor er det særlige fokus på IPC-mødet den 31. maj at mobilisere fornuftige ledere i USA til at indstille støtten til begge krige.

Schiller Instituttets "Oase-plan"-strategi bruger udviklingsprojekter og investeringer i hele Eurasien som løftestang mod krigene. Den åbner op for en ny international

strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, som anerkender alle nationers udviklingsinteresser.

Hvis vi nu står over for en ny "Cubakrise" uden ledere som JFK og Khrusjtjov til at forhandle os ud af den, har vi strategien om fred gennem udvikling og arven fra Lyndon LaRouches lederskab, som designede den oprindelige "Oase-plan" for halvtreds år siden. Og vi har lederskabet fra borgeraktivister, som med ordene fra den uafhængige LaRouche-kandidat til Kongressen, Jose Vega, "vælger sig selv" til at lede.

Foto: X

Schiller Instituttets pressemeddelelse: RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk varslingsradar truer med at udløse global atomkrig

Den 25. maj 2024 – I løbet af onsdag aften og torsdag morgen [22.-23. maj] ramte ukrainske droner Armavir-radarstationen i Ruslands sydvestlige Krasnodar Krai-region, en del af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, der er konstrueret til at opdage et indkommende ICBM-angreb. Denne radar er en af søjlerne i Ruslands atomare beredskabssystem, som sammen med andre lignende installationer spiller en eksistentiel rolle i den russiske føderations strategiske sikkerhed. Langt ud over

optrapningen af spændingerne med Ukraine alene har dette angreb nu bragt verden endnu et skridt tættere på randen af en atomar krig.

Den russiske senator og tidligere Roscosmos-chef Dmitry Rogozin reagerede på denne udvikling ved at bemærke, at selvom man kunne forestille sig, at en ukrainer stod bag, så er det i virkeligheden Washington, der har "hyret en uansvarlig bandit" til at udføre sit beskidte arbejde. "Således står vi ikke kun på afgrunden, men på selve kanten, ud over hvilken, hvis fjenden ikke stoppes i sådanne handlinger, et uigenkaldeligt sammenbrud af atommagternes strategiske sikkerhed vil begynde," skrev Rogozin på sin Telegram-kanal.

Dette vanvid må stoppes nu. Armavir-angrebet fandt sted kun få dage efter, at Rusland havde gennemført højt profilerede taktiske militærøvelser med atomvåben, som om de ville erklære over for præsident Putin: "Du bluffer." At spille et atomart hvem-tør-blive-ved-længst-spil og samtidig true med at ødelægge en atom-supermagt, som allerede er i krig, truer med at udslette hele den menneskelige art.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche henledte i sin tale til et møde i Den Internationale Fredskoalition den 24. maj folks opmærksomhed på løsningerne på krisen. Hun insisterede på, at vi må gøre op med Vestens tro på geopolitik, som har fået folk til at tro, at Rusland og Kina er vores fjender, og i stedet etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der respekterer alle nationers interesser. "Hvis det ikke kan overvindes, er jeg bange for, at chancen for at vi ender i tredje verdenskrig, nærmer sig 100 %," udtalte hun.

Talrige militær- og efterretningspecialister, som Schiller Instituttet har rådført sig med, har udtrykt alvorlig bekymring over betydningen af Armavir-angrebet og dets konsekvenser:

“Det russiske satellitbaserede varslingsystem er meget begrænset og kan ikke bruges til at dække de blinde vinkler, der er skabt af skader på radaren. Radarvarslingskorridorerne i Atlanterhavet, Stillehavet og det nordlige område er vigtigere, og russerne har også radarer i Moskva. Men radarerne i Moskva vil først opfange trusler på et senere tidspunkt, hvilket resulterer i endnu kortere advarsels- og beslutningstid – og dermed øger risikoen for en katastrofal ulykke.

“Kommandørerne for de strategiske raketstyrker, som tjener de politiske ledere, vil være meget, meget bekymrede, og de vil ikke have andet valg end at behandle denne situation som meget alvorlig. De vil næsten helt sikkert vælge at operere deres atomslagstyrker på et højere beredskabsniveau, hvilket yderligere vil øge risikoen for ulykker, der kan føre til en utilsigtet global atomkrig.” – Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology, atomvåbenekspert:

“USA er begyndt at rette missilangreb mod det russiske atomare tidlige varslingsystem (EWS), som består af en række jordbaserede radarer og satellitter ... ALLE sådanne angreb mod disse EWS-systemer kan udløse det russiske atomare reaktionssystem. Så dette USA-rettede angreb er vanvittigt farligt. Washington leger atomar ”tøsedreng” med Rusland.

“Det angrebne sted var inden for rækkevidde af det amerikanske ATACMS; jeg ved ikke, om andre lignende russiske anlæg er inden for rækkevidde af ATACMS eller måske endda de tyske Taurus-missiler, som har en længere rækkevidde end ATACMS og de britiske Storm Shadow-missiler. Desværre finder vi måske snart ud af det, da galningene i Washington, Kiev og Bruxelles synes fast besluttet på at starte 3. verdenskrig.”

– Steven Starr, professor, University of Missouri, ekspert i atomkrig

“Der er tydeligvis kræfter i Ukraine og også i NATO, som er parate til at tage risikoen for en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Tyske politikere ville gøre klogt i at tage russernes advarsler om en ny verdenskrig alvorligt og sikre, at de sidste røde linjer ikke overskrides. Som et moderne industriland i hjertet af Europa er Tyskland uegnet til krig i en større europæisk konflikt – selv uden atomvåben. Tyske politikere må gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nedtrappe den stigende militære konfrontation og forpligte sig til en diplomatisk løsning på konflikten.”

– Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics, Potsdam, Tyskland

“Dette er en fortsættelse af det mønster, hvor NATO-styrkerne erkender, at de er ved at tabe krigen i Ukraine, hvor de skrøbelige forsvarslinjer bryder sammen, og NATO’s svar er at optrappe. Det er ikke tilfældigt, men meget bevidst. Det er ikke det første angreb på den russiske atomtriade. De ideologiske folk ser deres verden smuldre, efter at de har hejst regnbueflaget over konservative lande og [ført] evige krige. De er paniske og kunne finde på at optrappe til atomkrig for at komme ud af kniben. De tager en række små skridt og svarer, at “de ikke gør noget ved det”, og så bliver de ved med at tage små skridt, indtil en af dem træder på en landmine, og vi er i tredje verdenskrig. Jeg har sagt det, Helga [Zepp-LaRouche] har sagt det. Putin er meget opmærksom på den manglende sammenhæng i Vesten, som bliver ved med at påstå, at han bare rasler med sablen, men det gør han ikke – han informerer Vesten om den farlige virkelighed.”

– Oberst (ret.) Richard H. Black, tidligere delstatssenator fra Virginia

“Jeg forventer, at det amerikanske militær, som står i en afgørende situation, vil opføre sig mere fornuftigt og bevidst end de civile.”

truer med at udløse en global atomkrig

Ikke korrekturlæst

25. maj 2024 . I løbet af onsdag aften og torsdag morgen [22.-23. maj] ramte ukrainske droner Armavir-radarstationen i Ruslands sydvestlige Krasnodar Krai-region, en del af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, der er konstrueret til at opdage et indkommende ICBM-angreb. Denne radar er en af søjlerne i Ruslands nukleare beredskabssystem, som sammen med andre lignende installationer spiller en eksistentiel rolle i den russiske føderations strategiske sikkerhed. Langt ud over optrapningen af spændingerne med Ukraine alene har dette angreb nu bragt verden endnu et skridt tættere på randen af en atomar krig.

Den russiske senator og tidligere Roscosmos-chef Dmitry Rogozin reagerede på denne udvikling ved at bemærke, at selvom man kunne forestille sig, at en ukrainer stod bag, så er det i virkeligheden Washington, der har "hyret en uansvarlig bandit" til at udføre sit beskidte arbejde. "Således står vi ikke kun på afgrunden, men på selve kanten, over hvilken, hvis fjenden ikke stoppes i sådanne handlinger, et uigenkaldeligt sammenbrud af atommagternes strategiske sikkerhed vil begynde," skrev Rogozin på sin Telegram-kanal.

Dette vanvid skal stoppes nu. Armavir-angrebet fandt sted kun få dage efter, at Rusland havde gennemført højt profilerede taktiske militærøvelser med atomvåben, som om de ville erklære over for præsident Putin: "Du bluffer." At spille en slags atom-kylling og samtidig true med at ødelægge en atom-supermagt, som allerede er i krig, truer med at udslette hele den menneskelige art.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche henledte

i sin tale til et møde i Den Internationale Fredskoalition den 24. maj folks opmærksomhed på løsningerne på krisen. Hun insisterede på, at vi må gøre op med Vestens tro på geopolitik, som har fået folk til at tro, at Rusland og Kina er vores fjender, og i stedet etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der respekterer alle nationers interesser. "Hvis det ikke kan overvindes, er jeg bange for, at chancen for, at vi ender i tredje verdenskrig, nærmer sig 100 %," udtalte hun.

Talrige militær- og efterretningsspecialister, som Schiller Instituttet har rådført sig med, har udtrykt alvorlig bekymring over betydningen af Armavir-angrebet og dets konsekvenser:

"Det russiske satellitbaserede varslingsystem er meget begrænset og kan ikke bruges til at dække de blinde vinkler, der er skabt af skader på radaren. Radarvarslingskorridorerne i Atlanterhavet, Stillehavet og det nordlige område er vigtigere, og russerne har også radarer i Moskva. Men radarerne i Moskva vil først opfange trusler på et senere tidspunkt, hvilket resulterer i endnu kortere advarsels- og beslutningstid – og dermed øger risikoen for en katastrofal ulykke.

"Kommandørerne for de strategiske raketstyrker, som tjener de politiske ledere, vil være meget, meget bekymrede, og de vil ikke have andet valg end at behandle denne situation som meget alvorlig. De vil næsten helt sikkert vælge at operere deres atomslagstyrker på et højere beredskabsniveau, hvilket yderligere vil øge risikoen for ulykker, der kan føre til en utilsigtet global atomkrig." – Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology, atomvåbenekspert:

"USA er begyndt at rette missilangreb mod det russiske atomare tidlige varslingsystem (EWS), som består af en række jordbaserede radarer og satellitter ... ALLE sådanne angreb mod

disse EWS-systemer kan udløse det russiske atomare reaktionssystem. Så dette USA-rettede angreb er vanvittigt farligt. Washington leger atomar kylling med Rusland.

“Det angrebne sted var inden for rækkevidde af det amerikanske ATACMS; jeg ved ikke, om andre lignende russiske anlæg er inden for rækkevidde af ATACMS eller måske endda de tyske Taurus-missiler, som har en længere rækkevidde end ATACMS og de britiske Storm Shadow-missiler. Desværre finder vi måske snart ud af det, da galningene i Washington, Kiev og Bruxelles synes fast besluttet på at starte 3. verdenskrig.”

– Steven Starr, professor, University of Missouri, ekspert i atomkrig

“Der er tydeligvis kræfter i Ukraine og også i NATO, som er parate til at tage risikoen for en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Tyske politikere ville gøre klogt i at tage russernes advarsler om en ny verdenskrig alvorligt og sikre, at de sidste røde linjer ikke overskrides. Som et moderne industriland i hjertet af Europa er Tyskland uegnet til krig i en større europæisk konflikt – selv uden atomvåben. Tyske politikere må gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nedtrappe den stigende militære konfrontation og forpligte sig til en diplomatisk løsning på konflikten.”

– Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics, Potsdam, Tyskland

“Dette er en fortsættelse af det mønster, hvor NATO-styrkerne erkender, at de er ved at tabe krigen i Ukraine, hvor de skrøbelige forsvarslinjer bryder sammen, og NATO's svar er at optrappe. Det er ikke tilfældigt, men meget bevidst. Det er ikke det første angreb på den russiske atomtriade. De ideologiske folk ser deres verden smuldre, efter at de har hejst regnbueflaget over konservative lande og [ført] evige krige. De er paniske og kunne finde på at optrappe til

atomkrig for at komme ud af kniben. De tager en række små skridt og svarer, at "de ikke gør noget ved det", og så bliver de ved med at tage små skridt, indtil en af dem træder på en landmine, og vi er i tredje verdenskrig. Jeg har sagt det, Helga [Zepp-LaRouche] har sagt det. Putin er meget opmærksom på den manglende sammenhæng i Vesten, som bliver ved med at påstå, at han bare rasler med sablen, men det gør han ikke – han informerer Vesten om den farlige virkelighed."

– Oberst (ret.) Richard H. Black, tidligere delstatssenator fra Virginia

"Jeg forventer, at det amerikanske militær, som står i en afgørende situation, vil opføre sig mere fornuftigt og bevidst end de civile."

– General (ret.) Dominique Delawarde, efterretningsekspert, Frankrig

"Dette kunne helt klart ikke være sket uden fuld amerikansk støtte. Jeg kan ikke udtale mig fyldestgørende, før jeg ved mere, men det er tydeligvis en optrapning, og jeg vil se nærmere på det."

– Graham Fuller, tidligere diplomat, CIA-officer og næstformand for National Intelligence Council

"De er på en optrappende trædemølle, især efter det, Blinken sagde til Ukraine – at de kunne 'gøre, hvad de vil med deres missiler'. Det demonstrerer det uansvarlige amerikanske lederskab. Vi er på vej mod den atomare optrapning. Vesten står over for et nederlag i Ukraine, og derfor optrapper de for at undgå et nederlag."

– Prof. Richard Sakwa, professor emeritus i russisk og europæisk politik, Kent University (UK); produktiv forfatter om Rusland og Ukraine.

Foto: Roger H. Goun. CC3.0

Sindet er en frygtelig ting at miste

23. maj 2024

Gårsdagens angreb på de slovakiske embedsmænds igangværende undersøgelse af mordforsøget på premierminister Robert Fico den 15. maj skulle opnå det, som mordet ikke formåede at gøre – fryse alle fornuftige, nationale impulser i Europa, der står i opposition til en fremtid med permanente geopolitiske krige mod Rusland og Kina. Det er ikke, fordi Slovakiet og Ungarn er så magtfulde, men EU har ikke knust dem – og jo længere de holder stand, jo større er faren for et længe ventet “slaveoprør” fra Europas større lande. I Slovakiets tilfælde tyder sidste års valg af Fico og præsidentvalget den 6. april af hans kollega Peter Pellegrini på, at befolkningerne kunne vælge en mere uafhængig retning.

Den 19. maj meddelte de slovakiske myndigheder, at de var i gang med at undersøge, hvem der samarbejdede med den bevæbnede mand Juraj Cintula – et spor, der truer med at afsløre den beskidte skyggeside af den behageligt klingende proces med “farvede revolutioner”. Alt tyder på, at vestlig skabelse og finansiering af “utilfredse” borgere, måske provokeret af nogle faktiske klager, men domineret af emner, der er valgt til dem, designet til at holde dem i en evig tilstand af raseri, er centralt for det fænomen, der fremstår som den formodede “ensomme ulv”-skytte. Og meget udemokratiske attentater har alt for ofte været musklerne bag disciplineringen af politikere.

I går meddelte Meta/Facebook mærkeligt nok, at de slovakiske myndigheder tager fejl, at Cintula ikke har nogen samarbejdspartnere – men deres klodsede fortælling blev let miskrediteret, og man kan undre sig over, hvor stor desperationen er i disse kredse. Bloomberg har "afvejet" "russisk desinformation", og moralen i historien er, at der ikke er noget bevis for, at attentatmanden handlede for Ukraine – som om den bevæbnede mand ikke allerede var blevet fanget på kamera, hvor han kaldte Fico en forræder og krævede flere våben til Ukraine.

I dag sagde Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze – geopolitikernes primære mål for et kup – at en EU-kommissær havde fortalt ham, at han skulle følge programmet, ellers ville han få "Fico-behandlingen". (Formuleringen var: "Du har set, hvad der skete med Fico, og du bør være meget forsigtig.") Programmet gik ud på, at Georgien skulle opgive dets bestræbelser på gennemsigtighed for at få NGO'er med mindst 20 % udenlandsk finansiering til at registrere sig som en "organisation, der varetager en fremmed magts interesser". I mellemtiden leder de udenlandsk finansierede organisationer protesterne og optøjerne for at bevare hemmeligholdelsen af deres finansiering! Kobakhidze gik videre: "Parallellen til mordforsøget på Robert Fico minder os om, at vi, i form af Det Globale Krigsparti, har at gøre med en ekstremt farlig kraft..." Forestil dig for eksempel, at John F. Kennedy havde overlevet kuglerne, og at der var en chance for at samle nationer om at rydde ud i sådanne udsatte netværk.

I Iran i dag – ud over at 3 millioner mennesker deltog i begravelsen af deres afdøde præsident Ebrahim Raisi og delegationer fra 68 nationer, herunder 10 statsoverhoveder – var der også en kortfattet præsentation af Jason Ross, Schiller Instituttets videnskabelige rådgiver om LaRouches "Oaseplan", til en gruppe ledere af Irans "Organisation til forsvar af Voldsofre". At gøre de store ørkenområder grønne, centreret om rigelig atomenergi og massiv afsaltning af

havvand, var lige så usædvanlig og fuldstændig ligetil som Georgiens premierministers indgriben i dag.

En del af rapporten om begivenheden forklarede, at "det første spørgsmål i spørgerunden kom fra en ung, livlig kvinde: "Da jeg først fik links til denne plan, fandt jeg den så attraktiv, at jeg begyndte at undersøge den og kom til min egen konklusion, at det er en inkluderende, omfattende plan", sagde hun. "Og alle nabolandene vil få gavn af den. Så mit spørgsmål er: Hvad er forhindringerne ud over USA, som du nævnte? Ross nævnte tre vigtige: 1) briternes historiske rolle i at manipulere konflikter i regionen som et middel til kontrol for at forhindre landforbindelser i denne korsvej i verden; 2) vestlige landes modstand mod infrastruktur og vækst generelt; og 3) forestillingen om 'knaphed' eller miljøforkæmpernes afvisning af det menneskelige sinds kreativitet til at skabe nye ressourcer."

Det er sandt, at sindet er en frygtelig ting at miste, og det er også sandt, at USA's befolkning mistede fatningen, da de tillod, at en præsident blev myrdet i 1963, og hvad værre var, at de vidste, at de gik med til en løgn. Det er også sandt, at et stort øjeblik i historien i dag ville være en forfærdelig ting at spille.

Det er et bevidst valg at indgyde optimisme i denne lidende verden – men uansvarligt at give folk forhåbninger uden at være i stand til at levere varen. Så tag den bevidste beslutning at mestre "Oase-planen", som om dit liv afhang af den. Eller endnu bedre, som om din nabos liv afhang af det.

Foto: Wynand Uys / Unsplash

Krigens tåge sænker sig over Iran, men visse ting står helt klart

Ikke korrekturlæst

19. maj 2024. Nedstyrtningen af den iranske præsident Ebrahim Raisis helikopter søndag den 19. maj har sat verden på den anden ende. Tidligt mandag morgen (20. maj), Teheran-tid, meddelte iranske statsmedier, at præsident Raisi, udenrigsminister Amir-Abdollahian og alle andre i helikopteren var døde. Nyheden kom efter en timelang eftersøgning i regn og tåge, som omfattede dusinvis af eftersøgningshold fra flere nationer.

Der er mange spørgsmål omkring denne situation, og næsten alle er ubesvarede. Kun få dage efter mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, en stor modstander af NATO's krig i nabolandet Ukraine, er det indlysende spørgsmål, om dette også var et mordforsøg i håb om at opnå noget mere skummelt. Der er ingen tvivl om, at der er mange, som gerne så Raisi dræbt og Iran – sammen med resten af regionen – kastet ud i kaos.

Men først skal vi zoome ud og overveje, hvad vi ved om den nuværende situation. Helga Zepp-LaRouche understregede i sine bemærkninger til Den Internationale Fredskoalitions møde den 17. maj, at verden befinder sig i en "førkrigssituation", der er kendetegnet ved de vestlige elitors stigende desperation efter at holde fast i deres kollapsende og miskrediterede "regelbaserede orden". I en sådan situation kan visse begivenheder potentielt blive store brændpunkter for optrapning langt ud over, hvad der ellers ville være forventet.

Helt centralt i denne situation er det igangværende kollaps af

NATO's stedfortræderkrig i Ukraine og den tilsyneladende rationalitet hos dens fortalere. I strid med alle tidligere normer nægtede Pentagons talsmand i sidste uge at sige, at USA er imod Ukraines brug af amerikanske våben til at angribe dybt inde på russisk territorium. Der er endda rapporter om, at USA overvejer at hjælpe Ukraine med at angribe russisk territorium fra før 2014, hvilket implicit ville gøre landet til en direkte deltager i krigen. Dette sker, mens selv Ukraines mest standhaftige forsvarere indrømmer, at Kiev-regimet er på vej mod et uskønt nederlag.

Og efter mere end seks måneders folkemordskrig mod palæstinenserne er Israel begyndt at krakelere i fugerne. Benny Gantz, en af koalitionsministrene i premierminister Benjamin Netanyahus regering, truede med at trække sig fra koalitionen, hvis der ikke blev vedtaget en egentlig plan for "dagen derpå" – et træk, som sandsynligvis ville kaste regeringen ud i kaos. Det følger efter lignende udtalelser fra forsvarsminister Yoav Gallant tidligere på ugen. Og samme aften som Gantz' udtalelse gik titusinder af israelske borgere på gaden i Tel Aviv for at kræve Netanyahus afgang.

Det er også værd at bemærke den overdrevne indsats fra nogle i Vesten for at presse på for endnu en "farvet revolution" i Georgien, hvor Det Hvide Hus endda truer med at sanktionere georgiske parlamentsmedlemmer, som stemmer for et lovforslag, der kræver gennemsigtighed i den udenlandske finansiering af NGO'er. Når man tænker på, at dagens ukrainske krise har sine rødder i Maidan-protesterne i 2013-2014, er det en vigtig udvikling at holde sig for øje.

Samtidig fortsætter et nyt paradigme for relationer mellem nationer med at blomstre, illustreret ved det tætte forhold mellem den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping under deres møder den 16.-17. maj i sidste uge. Det seneste tiltag i denne retning er KazanForum, som finder sted den 14.-20. maj i Kazan, Tatarstan, en republik i Rusland, med 11.000 deltagere fra 80 nationer.

Russia-Islamic World Strategic Vision Group, der mødtes som en del af begivenheden, gav deres topmøde den passende titel: "Den russisk-islamiske verden: En fair multipolær verdensorden og sikker udvikling."

Som man kan se, er der en umiskendelig virkelighed i verden i dag, som kun vil blive løst, hvis nok ledende stemmer i Vesten kan træde frem for at ændre denne underliggende dynamik, der driver verden mod et atomart opgør. Der er brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager højde for, at der findes en fælles interesse blandt alle nationer, og som kan danne grundlag for fred og stabile relationer.

Indtil da står vi på randen af en total krig, hvor tilsyneladende isolerede begivenheder, som det var tilfældet med mordet på ærkehertug Franz Ferdinand i 1914, nogle gange udløser enorme og ukontrollerbare konsekvenser. Og uanset hvad der kommer frem eller ikke kommer frem om omstændighederne omkring den iranske præsident Raisis død, er det sandsynligt, at verden netop er kommet meget tættere på et sådant udbrud.

Foto: X/Sulaiman Ahmed

Verdens 'før-krigs'-fase vil ikke vare længe

Ikke korrekturlæst.

18. maj 2024

Der er ingen tvivl om, at verden nu befinder sig i en "førkrigsfase", hvor der er fare for total krigsførelse og atomar udslettelse, medmindre den bliver bragt tilbage fra

afgrunden. Hvor længe vil "førkrigsfasen" vare?

De farligste, men ikke de eneste, krisezoner involverer det vanvid, der er sat i værk mod Rusland via Ukraine, Kinas fremfærd i Stillehavet og Netanyahus Israels folkemorderiske handlinger mod Palæstina. Disse konflikter kommer direkte fra det dødelige kulturelle og ledelsesmæssige forfald i Vesten.

Samtidig er verdens positive dynamik, som ses i det nyligt bekræftede samarbejde mellem Rusland og Kina, det voksende lederskab af den antikolonialistiske, udviklingsvenlige Globale Majoritet. Det er bydende nødvendigt for os alle at stoppe vanviddet med krig og økonomisk sammenbrud.

Schiller Instituttets og de samarbejdende netværks intervention for fred gennem udvikling, især Den Internationale Fredskoalition (IPC), er afgørende for at vinde over faren for verdenskrig og folkedrab. Ved at skabe en fælles vision og en aktiv dialog om alle udviklingselementer – som i Lyndon LaRouches Oase-plan – skabes rammerne for tilsyneladende umulige "politiske" løsninger på ellers tilsyneladende håbløse evindelige klagepunkter. Dette universelle fredsprincip kommer til udtryk i fælles fordele fra vand- og elsystemer, rigelig mad til alle, forebyggelse og helbredelse af sygdomme, kulturel respekt og fremskridt.

Allerede nu diskuteres detaljer fra ekspertpanelerne på Schiller Instituttets internationale konference om "Oase-planen" den 13. april i hele netværk, lige fra vandeksperter i Tyrkiet, et førende center for hydrauliske styringssystemer, til eksperter i politik og atomkraft på ministerniveau i det sydlige Afrika. EIR Daily Alert på EIR.news fremmer det umiddelbare engagement i sådanne internationale netværk.

I dag ved demonstrationen i Washington D.C. til minde om Nakba i 1948 og for at afslutte folkemordet på palæstinenserne i Gaza, proklamerede et stort banner fra Schiller Instituttet: "Fred gennem udvikling: Byg LaRouches Oase-plan". Det smukke

kort på banneret illustrerer de nødvendige elementer – vandtransport, afsaltning, atomkraft, transport, nye byer. Tusinder demonstrerede i London i dag, og demonstrationer og protester har fundet sted over hele verden hele ugen.

I modsætning hertil tager USA's nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i weekenden til Israel for at tale med premierminister Benjamin Netanyahu og i realiteten bede om en lille smule begrænsning af de israelske forsvarsstyrkers folkemord på Gaza. Sullivan vil sige: Prøv at gennemføre et målrettet folkemord, ikke et omfattende folkemord.

Sullivan er i Saudi-Arabien i dag, inden han tager til Israel i morgen. Rejsen er Biden-administrationens ynkelige svar på præsident Bidens advarsel fra de sidste par uger om, at Israel ikke skulle foretage et masseangreb på Rafah, for så ville USA reagere. Faktisk er IDF's angreb på Rafah allerede i fuld gang.

Der er voldsomme IDF-bombardementer mod Rafah i syd, mod Jabalia-flygtningelejren i nord og mange andre steder i Gazastriben. Hundredtusinder af mennesker er flygtet fra Rafah, men de er ikke i sikkerhed nogen steder, og de er desperate og i nød. Det officielle dødstal er 35.400. På Vestbredden gennemførte IDF et luftangreb på et mål i Jenin.

I Ukraine er den seneste snak fokuseret på, hvordan og hvornår man yderligere kan give Kiev-regimet mulighed for at slå til inde i Rusland og udstationere NATO-tropper direkte i Ukraine under et hvilket som helst spinkelt påskud. Dette kom op i og omkring mødet den 16. maj mellem NATO-medlemmernes militære ledere i Bruxelles. Hvad med USA's accept af Kievs anmodning om at sende tropper ind for at træne ukrainske soldater på tæt hold? Den amerikanske stabschef, general Charles Q. Brown, sagde ikke ligefrem nej. Han sagde: "Vi skal nok nå dertil med tiden," fortalte han til journalister om bord på flyet på vej til NATO-mødet den 16. maj.

Tidligere NATO-generalsekretær Anders Fogh Rasmussen heppede fra sidelinjen og sagde til CNN, at alle restriktioner på Ukraines brug af vestlige våben, hvor som helst de ønsker det, dvs. inde i Rusland, skal ophæves. "Ukraine skal vinde, ikke bare overleve."

Hvad har USA at tilbyde ud over våben og krigsførelse? Valgfri medicin, valgfrit køn og andre "rettigheder", alt sammen undtagen en nations suveræne ret til at kultivere sin befolkning, som den finder det bedst. Understatssekretær for civil sikkerhed, demokrati og menneskerettigheder Uzra Zeya tager på en rundrejse i Centralasien 19.-23. maj for at fremme det, hun kalder "værdier". I mellemtiden udsendte det amerikanske udenrigsministerium den 17. maj, den internationale LGBTQI+-dag, en "verdensomspændende advarsel" til alle amerikanske borgere, der rejser, fordi de kan støde på terrorisme, og de skal især "være opmærksomme på det øgede potentiale for vold mod LGBTQI+-personer og -begivenheder, der er inspireret af udenlandske terrororganisationer."

På den menneskelige side kommer der opfølgende meddelelser fra møderne mellem den russiske og den kinesiske præsident den 16.-17. maj og den kinesisk-russiske udstilling i Harbin den 16.-21. maj. For eksempel vil eksporten af sojabønner, som allerede er i gang fra det østlige Sibirien til Kina, blive intensiveret så hurtigt som muligt.

Alle menneskers og nationers stemme for fred gennem udvikling vil gøre hele forskellen, og den skal høres nu. Gør "Oaseplanen" til et kampråb for menneskeheden. Der er ingen tid at spille.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Vejen frem er klar – hvorfor ikke tage den?

16. maj 2024

En ny verdensorden er ved at blive skabt, som "Vesten" gør klogt i at tilslutte sig i stedet for at modarbejde.

Ruslands præsident Vladimir Putin er i Kina på sin første internationale rejse, siden han den 7. maj blev indsat i sin nye periode som præsident. Det er 75-årsdagen for etableringen af diplomatiske forbindelser mellem Rusland og Kina, og lederne af de to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd underskrev aftaler og en fælles erklæring om at uddybe deres partnerskab i den nye æra. Mens han er i Kina, vil Putin deltage i den ottende Kina-Rusland-udstilling, som finder sted i Harbin den 16.-21. maj. Tusindvis af erhvervsfolk vil deltage.

På deres fælles pressekonference understregede de to præsidenter vigtigheden af Ruslands BRIKS-formandskab i år og Kinas overtagelse af formandskabet for Shanghai Cooperation Organization i juli. De opfordrede til politiske løsninger på konflikter, til at respektere FN's resolutioner og til en to-statsløsning for Israel og Palæstina. Udviklingen af båndene mellem Rusland og Kina skyldes ikke bekvemmelighed og er heller ikke rettet mod nogen tredjepart, sagde Putin og understregede, at det gavner den internationale strategiske stabilitet.

Xi sagde, at kernen i hans Globale Sikkerhedsinitiativ er visionen om fælles, omfattende, samarbejdende og bæredygtig sikkerhed. Den grundlæggende løsning på krigen i Ukraine er at fremme etableringen af en ny afbalanceret, effektiv og bæredygtig sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til både Ukraines og Ruslands interesser.

Den bilaterale handel vokser, herunder store stigninger i russiske køb af kinesiske teknologiske varer.

Mens de to ledere mødtes, talte det stiftende BRIKS-medlem Sydafrika ved Den Internationale Domstol om dets presserende anmodning fra 10. maj om, at domstolen skulle beordre Israel til at trække sig tilbage fra Rafah, indstille sine militære operationer i hele Gaza og tillade humanitær hjælp og FN-adgang. Den sydafrikanske ambassadør i Holland indledte med at sammenligne scenerne i Rafah, hvor folk desperat flygter i sikkerhed, med Nakba i 1948. Gaza er næsten blevet slettet fra landkortet, sagde han til domstolen. Israel udviser total foragt for palæstinensiske liv.

De jurister, der fremlagde Sydafrikas holdning, sagde klart og tydeligt, at domstolens tidligere kendelser ikke beskytter palæstinenserne. Israel, som hævder at have verdens mest moralske hær, har raseret det meste af Gaza. Hvis ødelæggelserne ikke stoppes, vil det være umuligt at genoprette forholdene for palæstinenserne, hævdede de, i hvert fald så længe de, der overlever blodbadet, lever.

Intet kan nogensinde retfærdiggøre folkedrab. Og i 2004 fastslog ICJ, at retten til selvforsvar ikke gælder for en besættelsesmagt mod et besat folk. Domstolen blev opfordret til at hævde sin autoritet og dermed selve folkerettens autoritet, som Israel håner.

Sydafrika var meget direkte, da de sagde, at de israelske myndigheders hensigt er at foretage etnisk udrensning og fjerne palæstinenserne. De har allerede tvunget 1,2 millioner palæstinensere til at evakuere Gaza by, en by med en kvart million indbyggere for et år siden. Og nu er dette sidste tilflugtssted genstand for angreb og evakueringsordrer.

I stedet for at handle beslutsomt for at modsætte sig denne grusomhed, har Det Hvide Hus taget nogle ynkelige symbolske skridt ved at forbyde eksport af nogle få våben til Israel,

mens man fortsætter komediespillet med at bygge en midlertidig anløbsbro til levering af humanitær hjælp ad søvejen, som nemt kunne komme frem via den landovergang, som de israelske styrker blokerer.

I mellemtiden arbejder EU på sin 14. (!) sanktionspakke mod Rusland, herunder et forbud mod yderligere fire russiske medievirksomheder. Udenrigsminister Blinken har i praksis givet Ukraine lov til at angribe Rusland med langtrækkende våben.

Mordforsøget på Slovakiets premierminister Robert Fico ses som en trussel mod alle, der vil modsætte sig NATO. Landets indenrigsminister siger, at skytten var imod Ficos stop for våbenleverancer til Ukraine. Men hvem var det, der skød? Overvej beskederne fra London.

I Georgien opildner amerikansk og europæisk finansiering og andre støttekilder til protester mod den demokratisk vedtagne lov, der kræver registrering af ngo'er, som modtager mere end 20 % af deres finansiering fra udlandet. Georgien får at vide, at loven og behandlingen af demonstranterne bringer landets potentielle medlemskab af EU i fare og er i strid med amerikanske principper. Loven ville afsløre, hvem der finansierer netop sådanne protester. Men i et markant eksempel på hykleri planlægger EU at sanktionere yderligere fire russiske medier og forbyde al russisk økonomisk støtte til NGO'er.

I stedet for at støtte Israels barbariske handlinger i Gaza, kræve at Ukraine besejrer Rusland militært, og modsætte sig Kinas fremgang, bør de angloamerikanske NATO-lande se på, hvad de kan bidrage med af varig, positiv værdi for menneskeheden.

Et eksempel er det nylige gennembrud i WEST-tokamakken i Frankrig, som er søster til EAST-tokamakken i Kina. Fusionsreaktoren med magnetisk indeslutning viser fremskridt i retning af at udnytte denne højere form for kernekraft til

kommerciel brug.

At bruge den menneskelige arts kreativitet til at øge vores magt over naturen er nøglen til økonomisk fremskridt – og menneskelig lykke! Det er grundlaget for Lyndon LaRouches Oase-plan.

Foto: kremlin.ru

Det er tid til at vælge

Den 14. maj 2024

EIRNS—Den russiske præsident Vladimir Putin vil bruge den 16.-17. maj på at lægge en strategi i Beijing sammen med Kinas præsident Xi Jinping. Kreml meddelte i dag, at de to “vil have en omfattende diskussion af hele spektret af spørgsmål vedrørende det overordnede partnerskab og strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina.”

Kinas nye ambassadør i Indien, Xu Feihong, ankom til New Delhi den 10. maj, efter at posten havde været ubesat i 18 måneder. Efter at have været Kinas assisterende udenrigsminister og haft adskillige diplomatposter kan han bestemt betegnes som en udnævnelse på højt niveau. Ved ankomsten udtalte han: “Præsident Xi og premierminister Modi er blevet enige om den vigtige vurdering, at Kina og Indien er samarbejdspartnere og ikke konkurrenter. Og opnået en vigtig fælles forståelse af, at vores to lande er hinandens muligheder for udvikling og ikke trusler. Dette bør tjene som de grundlæggende retningslinjer for væksten i de gensidige relationer.” Xu tilføjede: “Som præsident Xi Jinping sagde, hvis Kina og

Indien taler med én stemme, vil hele verden lytte. Hvis begge lande går sammen, vil hele verden være opmærksom.”

Grænsestridighederne mellem Kina og Indien er endnu ikke blevet løst, men Indiens premierminister Narendra Modi har sat det på dagsordenen. Det er værd at bemærke, at Kina har genvundet sin position som Indiens største handelspartner og overhalet USA. Det bliver et spørgsmål om spekulationer, hvor længe et intrigant London eller et kluntet Washington kan holde Indien orienteret mod en geopolitisk konfrontation med Kina. For eksempel forsøgte det amerikanske udenrigsministerium umiddelbart efter, at Indien havde underskrevet en tiårig aftale med Iran om udvikling af havnen i Chabahar, at sætte New Delhi på plads og truede med at indføre sanktioner mod dem.

Så længe USA er dybt afhængig af den største finansielle boble i historien, vil landet, som Lyndon LaRouche plejede at beskrive det, være “den store, dumme kæmpe i britisk snor”. I dag informerede den britiske forsvarsminister Grant Shapps – som muligvis ikke var helt rask efter den hurtige russiske militære fremrykning (over 96 km. på 3 dage) i den lange weekend – ikke kun Ukraine om, at Storbritannien aldrig ville give dem et pusterum fra deres fuldstændige ødelæggelse, medmindre de erobrede Rusland, men han understregede, at “det er meget, meget vigtigt, at USA følger den britiske ledelse” i dette. Han sagde faktisk, at efter USA lige havde punget ud med 61 milliarder dollars mere til indsatsen, satte Storbritanniens forøgelse af deres indsats med ikke mindre end 4 milliarder dollars dem i stand til at presse USA endnu mere....

USA og hele den vestlige verden er nødt til at løbe, ikke gå, til en kilde med kultur, menneskelighed og optimisme – LaRouches “Oase-plan”. Man kan være sikker på, at Putin og Xi ikke synger “Rockin’ to the Free World” i denne uge.

Foto: kremlin.ru

Verden – først og fremmest USA – er kaldet til at stoppe et nyt Auschwitz i Gaza

Den 12. maj 2024. Verdens nationer ved, at befolkningen i Gaza er begyndt at sulte og er ved at dø af kulde og sygdom, men i stedet for at hjælpen kommer hurtigt frem, bliver den lige nu blokeret af Israels militære styrker. De ved, at de samme mennesker, mens de forsøger at overleve uden mad, vand, brændstof eller hospitaler, bliver bombet og beskudt og tvunget til at marchere fra det ene "sikre" sted til det andet, mens krigshandlingerne breder sig over Gaza – igen – mellem israelske, Hamas- og Islamisk Jihad-styrker.

At stoppe dette "Auschwitz i Gaza" er nu vores alle sammens ansvar, og i særdeleshed USA's, af grunde, der er meget indlysende. USA må ændre sin politik med svage indvendinger mod folkedrab kombineret med robuste våbenleverancer til Israel for at gennemføre det. Det må handle for at stoppe det folkemord, som nu har drevet et halvt dusin udviklingslande – senest Egypten – til Verdensdomstolen for at få ordre til at stoppe det, og andre er klar til at slutte sig til.

USA's borgere må gøre noget for at forhindre, at dette "nye Auschwitz i Gaza" dræber hundredtusinder i de kommende uger og måneder.

Præsident Joe Biden har, presset af unge amerikanere på universiteter og gymnasier, af arabisk-amerikanske og irsk-amerikanske vælgere og andre, der er nødvendige for genvalg, forsøgt sig med et patetisk "pisk og gulerod"-tilbud til Israel og bedragerisk diplomati for at aftvinge den israelske

regering et løfte om ikke at sende sine styrker ind i Gazas sidste by, Rafah. Denne korrupte mindre end halve indsats har ikke virket. Amerikanske borgere må nu mobilisere sig og handle på alle mulige måder for at gennemtvinge en reel 180-graders ændring af den amerikanske politik i retning af endeløse kolonikrige og nedslagtinger.

Den eneste hurtige og effektive måde, hvorpå USA – og Europas nationer – kan gøre dette, er blevet gjort klart gentagne gange af Helga Zepp-LaRouche, bl.a. på et yderst vigtigt møde i Den Internationale Fredskoalition den 10. maj:

Træk våbenstøtten tilbage og ræk hånden ud til BRIKS-gruppens nationer, såsom Kina, Egypten og Iran, og til Israel, for at bekendtgøre og indkalde til en fredskonference i Sydvestasien, iværksat af en våbenhvile i Palæstina, og baseret på økonomisk udvikling af regionen, der gør den store verdensørken fra Nordafrika til Østasien grøn, genopbygning af Gaza. Modellen, der omfatter Sydvestasien, er LaRouches "Oase-plan".

Denne idé om en fuldstændig ændring af amerikansk politik, som en øjeblikkelig handling, bør motivere os til at stoppe det folkemord, som truer 2 millioner palæstinensiske mennesker i Gaza.

Foto: UNRWA Facebook

Stop Auschwitz i Gaza

Ikke korrekturlæst

Den 11. maj. Situationen i Gaza er nu i tilintetgørelsesfasen. I dag udsendte de israelske forsvarsstyrker (IDF) en "hasteadvarsel", hvor de bad beboerne i de centrale dele af

Rafah om at evakuere, fordi deres område vil blive en "farlig kampzone", og om straks at tage til den "humanitære zone" i kystområdet Al Mawasi. På samme måde får palæstinenserne i den nordlige Gaza-lejr Jabalia besked på at evakuere til den nordvestlige del af Gaza By.

Hvad er der i disse "humanitære zoner"? Ikke noget som helst. Intet vand, ingen elektricitet, ingen sundhedspleje, ingen boliger, ingen mad. Intet som helst. IDF's erklæring i dag hævder dog, at deres ordrer til civile om at flytte sker "i overensstemmelse med international lov". Faktisk terroriserer IDF's ordrer mennesker, som allerede er frataget deres livsgrundlag.

IDF lukkede de to grænseovergange Rafah og Kerem Shalom for seks dage siden. Et kor af talsmænd for offentlige og private hjælpeorganisationer slår alarm. UNICEF rapporterer, at der i seks dage ikke er kommet brændstof eller humanitær hjælp ind i Gaza. I dag forventes fem hospitaler, 28 ambulancer og 17 klinikker at blive lukket ned. Verdensfødevareprogrammet og UNRWA rapporterer, at der fra denne weekend ikke vil være mere mad at dele ud.

Omkring 300.000 mennesker er flygtet fra Rafah-området på ordre fra IDF i de seneste dage; nu forsøger tusindvis af andre at forlade området. Oxfams talsmand kaldte det "samvittighedsløst".

Sydafrika indgav i går en anmodning om en nødforanstaltning til FN's Internationale Domstol i Haag for at få domstolen til at opfordre FN til at handle for at fjerne Israel fra Gaza. I den sydafrikanske anmodning hedder det: "Den situation, som det israelske angreb på Rafah har medført, og den ekstreme risiko, det udgør for humanitære forsyninger og basale tjenester i Gaza, for det palæstinensiske medicinske systems overlevelse og for selve overlevelsen af palæstinenserne i Gaza som gruppe, er ikke kun en forværring af den eksisterende situation, men giver anledning til nye kendsgerninger, som

forårsager uoprettelig skade på det palæstinensiske folks rettigheder i Gaza.”

Nationen Libyen indgav i går en “interventionserklæring” til ICJ til støtte for den nye sydafrikanske ansøgning, der kræver et stop for Israels folkemord. I Libyens ansøgning hedder det, “at Israel har overtrådt folkedrabskonventionen ved at begå folkedrab på det palæstinensiske folk og ved at undlade at forhindre folkedrab og undlade at straffe folkedrab”, hvilket er i strid med FN’s vedtægter.

I Gaza er der allerede over 35.000 døde og over 78.000 sårede. Medmindre den nuværende udryddelsesproces stoppes, vil dødstallet stige til flere hundrede tusinde, og det vil gå ud over de 2 millioner mennesker i Gazastriben.

Den Arabiske Liga, Organisationen for Islamisk Samarbejde, verdens muslimske befolkning generelt og hele det internationale samfund står over for spøgelse af en masseudryddelse af det palæstinensiske folk.

Denne udryddelsesproces foregår ikke i skyggen. Den sendes på mainstream- og alternative medier time for time. Hele verden ser med.

Nu er det tid til at gribe ind og stoppe dem, der indfører Auschwitz i Gaza. Der skal være våbenhvile, omfattende humanitær bistand, handling for en palæstinensisk stat og lancering af en ” Oase-plan” for udvikling, der skal transformere det umiddelbare Transjordanien og hele regionen fra Nordafrika til Sydasien og Europa.

Internationalt er der bølger af protester mod folkedrabet, som ses i gademøder fra Spanien til Australien. Studerende fortsætter med at demonstrere på hundredvis af universitetscampuser i dusinvis af lande. I USA er der nu en voksende modstand fra fakultetet og andre mod forsøget på brutal kontrol over universiteterne fra forsvarerne af Israels handlinger i Gaza.

Den umiddelbare opgave er at bringe denne aktivering i effektivt fokus så hurtigt som muligt. Den Internationale Fredskoalition (IPC) gør i denne weekend de stærke budskaber om dette og om faren for en atomkrig som følge af optrapningen mod Rusland i Ukraine og andre steder tilgængelige, som blev præsenteret på IPC's ugentlige møde den 10. maj af flere militær-, ingeniør- og andre specialister. Diskussionen i det hele taget omfatter spørgsmålet om en national march i USA, økonomiske chokblokader mod Israel og til enhver tid og på alle måder at give ordre til Biden-administrationen om straks at stoppe Auschwitz i Gaza.

Ved retssagerne mod de nazistiske krigsforbrydere i Nürnberg blev princippet om, at man er ansvarlig for en forbrydelse, "hvis man vidste eller kunne have vidst", at den ville blive begået og få konsekvenser, overholdt. Vi ved, hvad der foregår i Gaza i dag. Vi ved, hvem der gør det. Vi ved, hvem der støtter det. De begår afskyelige forbrydelser i vores navn. Nu er det tid til at stoppe dem. Find ud af, hvad du kan gøre, og gør det.

Foto: UNRWA Facebook page

Israel-Palæstina-fred er ikke et spil – lær, hvordan dialog fungerer

Billede: William Burns

Ikke korrekturlæst

10. maj 2024. I går tog CIA-direktør William Burns til Israel

for at mødes med premierminister Benjamin Netanyahu og nogle af hans medarbejdere. Burns havde tilbragt flere dage i Kairo, hvor han gjorde sit bedste for at få Hamas og Israel til at indgå en aftale om frigivelse af gidsler og en våbenhvile. Han havde brug for at få Hamas til at droppe deres krav om en "permanent våbenhvile" og i stedet acceptere USA's forsikringer, eller måske bare antydninger, om, at en "langvarig ro" på sigt kunne indarbejdes i den "permanente våbenhvile". Med det i hånden tog han i går til Israel for at overbevise dem om, at Hamas måske havde indtryk af, at en "varig ro" ville overgå til en "permanent fred", men bare rolig, både USA og Israel ved, at løfter er til for at blive brudt, og at en ny krig kan blive erklæret på et øjeblik.

Burns' salgstale, som blev rapporteret af Israels Channel 12 News, er lærerig. Han forklarede, at selv om aftalen indebærer en afslutning på krigen, så er dagens fred blot morgendagens nye krig. Hans sprog var, at Israel ikke skulle betragte "krigens afslutning" som et "punktum", men snarere som et "komma". Og efter kommaet kunne scenariet for en alliance mellem Israel og Saudi-Arabien overtage regionen. Det er underforstået, at indledningen af nye fjendtligheder vil være rettet mod Iran og den islamiske shiamuslimske verden – et klassisk britisk imperialistisk spil. Hvis Channel 12's rapport er korrekt, solgte Burns ikke kun Hamas en falsk udsigt til fred, baseret på en tilgang med "stol på os, I har virkelig ikke noget andet valg", men han solgte også Israel en fremtid med permanente fjendtligheder. Det eneste, Netanyahus bande skulle gøre, var formentlig at sætte en dæmper på drabene længe nok til at få Biden igennem valget i november. Hvem kunne vide, at det at behandle Israel som en stedfortræder i årtier i en region, der ikke har fået tilstrækkelige fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, ville gøre ens hjælpestyrker til utilregnelige psykopater?

Hustling-metoden, hvor man kunstigt og midlertidigt forsøger at sammenføje sådanne konkurrerende interesser, gik i vasken i

dag, da begge sider forlod Kairo-forhandlingerne med uforrettet sag. Findes der en bedre metode til at håndtere så tilsyneladende uløselige og modsatrettede interesser?

Midt i de stigende trusler fra Vesten om en direkte konfrontation med Rusland gjorde den nyindsatte præsident Vladimir Putin det klart, at hvis de er nødt til at udslette vestlige militære systemer, vil de gøre det, men han nægter at konkludere, at nutidens hyldede fjende ikke har nogen sjæl og ingen egne legitime interesser. Ruslands autoritative TASS offentliggjorde i dag, på dagen for Ruslands fejring af sejren over nazisterne i Europa, den specifikke analyse af Putins tiltrædelsestale den 7. maj i et interview med Helga-Zepp LaRouche, lederen af Schiller Institutet, med princippet om Den Westfalske Fred. Den lød bl.a:

“Den russiske præsident Vladimir Putins indsættelsestale fremkaldte nøgleprincippet i Den Westfalske Fred fra 1648, som opfordrede lande til at respektere hinandens interesser, udtalte Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Institutet, i et interview. “Det er af eksistentiel betydning, at præsident Putin i sin indsættelsestale gentog sin åbenhed over for at føre en dialog med Vesten på lige fod og med respekt for hinandens interesser,” sagde hun.... Putins tale “fremkalder ånden fra Den Westfalske Fred, som opstod, da krigsparterne i Trediveårskrigen indså, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen i live til at nyde sejren”, sagde analytikeren. “Hovedprincippet i Den Westfalske Fred var erkendelsen af, at man for at få fred er nødt til at respektere den andens interesser,” fortsætter hun....

“I sin tale signalerede statsoverhovedet, at Moskva er klar til en dialog om sikkerhed og strategisk stabilitet, hvis partnerne er enige om at føre samtaler “ikke ud fra en styrkeposition, uden arrogance, praleri eller en følelse af overlegenhed, men på lige fod og med respekt for hinandens interesser”.”

Metoden er ikke afhængig af, at man lader som om, der ikke er nogen reelle problemer med ens modstander. Men evnen til at genkende den mest grimme, egoistiske, patetiske og nedværdigende adfærd og alligevel vide, at man har at gøre med en af Guds skabninger eller en kultur, der har haft smukke øjeblikke nok til at overleve, er en afgørende kvalitet for lederskab.

TASS nøjedes ikke med at "droppe et navn" i dækningen af Zepp-LaRouche-analysen. Ved at rejse et dybere spørgsmål, Westfalen-princippet, signalerer det en anerkendelse af vigtigheden af værdige dialogpartnere i Vesten – noget, der ikke er uden betydning, når lande måler og overvejer deres mulige veje fremad.

Føj din stemme til dialogen. En fremragende start er den plan, Burns gik glip af, den, der respekterer både Israels og Palæstinas interesser, Oase-planen.

Foto: UNHCR/ J.M Ferré/ September 2013

Ikke Netanyahu, men USA er problemet – Beethoven er løsningen

Den 7. maj 2024

I forhandlingerne med Hamas om en aftale, der involverer frigivelse af gidslerne og sikring af fred, har et vigtigt stridspunkt været Hamas' insistensen på, at krigen skal bringes til ophør. Vigtige elementer i den pakke er, at Hamas opløser sin militære fløj, og at Gaza får en 3-5 år lang periode med

genopbygning. Men udfordringen har været, om Washington i løbet af de tre 42-dages faser med frigivelse af gidsler, håndtering af sult og sygdom og tilbagetrækning af israelske styrker er i stand til at bruge de faktiske forhold på stedet til rent faktisk at gøre en ende på Netanyahu's militarisme.

Det springende punkt er Hamas' insistensen på et ordvalg, der fastslår, at krigen er slut, og USA's forsøg på at erstatte det med et ordvalg, som de kan sælge til Netanyahu, såsom en "bæredygtig ro". Hamas har gode grunde til at tvivle på, at Washington kan få en afslutning på en krig, som ikke rigtig er en afslutning på en krig, til at fungere – da de har set, hvordan Netanyahu håndterer Washingtons forsøg på at manipulere.

I løbet af de sidste 24 timer, da Hamas tilsyneladende gik med til at gå videre med formuleringen "bæredygtig ro" – en stor satsning fra deres side – svarede Netanyahu på tordnende og morderisk vis ved at bombe civile i Rafah og afskære al livreddende hjælp. Hvad gjorde Bidens administration? De hørte Netanyahu påberåbe sig udtrykket "begrænset aktion", mens de påberåbte sig udtrykket "ingen større aktion". Hvordan har det fungeret indtil nu?

Sagt mere direkte er Vesten forpligtet til at håndtere en situation uden nogen væsentlig økonomisk udvikling for regionen, og et Israel, som på et tidligere tidspunkt måske havde været mere modtageligt for den åbenlyse fornuft i en "Oase-plan" – for rigeligt rent vand, rigelig billig energi og masser af jord, der kan overrisles og gøres frugtbar – har i stedet set "blod og jord"-galningene fra "Eretz Yisrael"-banden kapre Israels nutid og true dets fremtid. (Og det er faktisk den samme bande, som den 4. november 1995 myrdede premierminister Yitzhak Rabin, da han var i gang med at gennemføre Oslo-aftalen, og hvor sund fornuft havde mere end en spinkel chance). Den kyniske, beregnende Netanyahu trives i et sådant miljø.

Pointen er, at Washington, hvis de skulle ønske en løsning, ikke har kapacitet til at gennemføre en sådan – fordi de er afhængige af at tjene penge uden at gøre noget. Lederskab i et sådant valg ville samle den amerikanske befolkning ved at give vores unge et håb om en produktiv fremtid, en mission, der bringer USA i forbund – eller endog, til at begynde med, i konkurrence – med Kina om at udrydde fattigdom i hele verden. Udbruddet af ungdomsdemonstrationer råber på det – men de patetiske skikkelser som præsident Biden og formand for Repræsentanternes Hus, Mike Johnson, er involveret i et kapløb mod bunden om, hvem der mest effektivt kan knuse landets ånd.

Det, som Kinas Xi Jinping forklarede Frankrig på sit første stop på sin nuværende Europa-turné den 5.-10. maj, kan være svært at forstå for et kynisk Vesten, men det er præcis den kvalitet af statskunst, der er nødvendig for, at Vesten kan overleve. Xi begyndte med at foreslå Frankrig, at de to lande er nødt til at have den særlige sindstilstand, der førte til etableringen af diplomatiske forbindelser for 60 år siden, for nu at være i stand til sammen at fremme fred og udvikling i hele verden. Der er mere – men, ih du gode! hvordan indfører et land en sindstilstand?

I dag er det 200 år siden, at Beethovens enestående, ubønhørligt optimistiske niende symfoni blev født, den "korale" symfoni, der er baseret på Friedrich Schillers revolutionære digt An die Freude (Ode til glæden). Medstifteren og dirigenten af det eneste fælles israelsk-palæstinensiske orkester, Daniel Barenboim, fejrede fødslen af den niende symfoni ved at sætte ord på Beethovens genialitet: "Musikkens storhed, og den niende symfoni, ligger i rigdommen af dens kontraster. Musikken griner eller græder aldrig bare; den griner og græder altid på samme tid. At skabe enhed ud af modsætninger – det er Beethoven for mig. Musik, hvis man studerer den indgående, er en lektion for livet. Der er meget, vi kan lære af Beethoven. Han er mester i at bringe følelser og intellekt sammen. Med Beethoven skal du være i stand til at

strukturere dine følelser og føle strukturen følelsesmæssigt – en fantastisk lektion for livet!”

Beethoven lever der, hvor det menneskelige sind og hjerte har fundet ud af, hvorfor de eksisterer i det samme menneske, og hvor begge opdager deres rette plads og potentiale i ægteskabet. I den forstand havde Beethoven virkelig mestret Schillers uddannelse af følelserne, eller “æstetiske uddannelse” – fordi han altid kæmpede med verdens sorger ud fra en streng medfølelse for hele menneskeheden og drev de nødvendige løsninger frem – det, vi kalder “genialitet”.

Et land kan indtage en sindstilstand, fordi det er nødt til det, fordi rædslen ved ikke at gøre det er utålelig, fordi glæden ved at gøre det er så menneskelig. Så syng tillykke med fødselsdagen med Beethovens niende og dens efterfølger, sorgen og glæden ved “Oase-planen”, og del glæden med andre ved at ændre ens sindstilstand.

Foto: YouTube/Al Jazeera

Blæser der nye vinde i Vesten?

Den 6. maj 2024

Midt i de forfærdelige nyheder om, at Israel indleder sine operationer i Rafah, den sidste region i Gazastriben, som ikke allerede er pulveriseret af Israel, dukker der et andet paradigme op i Europa med den kinesiske præsident Xi Jinpings ankomst til Frankrig, Serbien og Ungarn.

Den kinesiske præsident Xi Jinping er nu i Paris på en todages tur, der omfatter et topmøde med præsident Emmanuel Macron og yderligere møder og arrangementer. Som det ofte er tilfældet, skrev den besøgende præsident et debatindlæg i Frankrigs ældste nationale avis, hvor han fremlagde tre forslag: For det første, at det perspektiv, der førte til etableringen af diplomatiske forbindelser mellem de to nationer for 60 år siden, igen skal blomstre i en ånd af fred og udvikling; for det andet, at udvide det bilaterale økonomiske samarbejde, f.eks. gennem nye processer med højere produktivitet; og for det tredje, at arbejde sammen for at bevare fred og stabilitet i verden.

Xi fortalte journalisterne, at han kun ville støtte en international fredskonference om Ukraine, hvis både Rusland og Ukraine deltog i den. I øjeblikket er der planer om at afholde en "fredskonference" uden Rusland i Schweiz i midten af juni. Præsidenten advarede mod at tilsmudse Kinas bestræbelser på at opnå en fredelig løsning på situationen i Ukraine.

Vesten ville gøre klogt i at lære af den skiftende verdensdynamik, som for nylig blev udtrykt af præsidenten for Den demokratiske republik Congo, Félix Tshisekedi, i et kontroversielt interview med fransk tv under hans besøg i Paris i sidste uge.

Georgiens premierminister pegede på et særligt grelt hykleri i Vesten: Regeringer, der støtter angreb på pro-palæstinensiske protester, mens de fordømmer politiaktioner i andre lande.

At pege på hykleri giver ikke i sig selv en løsning. Til det formål er LaRouche-bevægelsens Verdenslandbro, herunder dens særlige udtryk i Oase-planen, vejen frem. To kandidater i New York, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og kongreskandidaten Jose Vega, går i spidsen for at føre aktiv kampagne for dette syn i USA.

Xi-Macron-møde viser, at der blæser nye vinde i Vesten

Den 6. maj 2024 (EIRNS) – Nye vinde blæser på topmødet mellem Xi Jinping og Emmanuel Macron, mod konfrontation og for konstruktiv dialog for at håndtere den turbulente situation i verden. Macron-Xi-topmødet i Frankrig er en lejlighed, som begge lande har benyttet til at diskutere eksistentielle spørgsmål som krigene i Ukraine og Gaza og forsøge at håndtere konflikter i handelsrelationerne mellem EU og Kina.

Ud over alle de detaljer, der diskuteres, afviser både Frankrig og Kina klart den metode med blokkonfrontation, som de vestlige oligarkier har anvendt i mange år for at svække enhver modstand mod deres magt; de opfordrer til, hvad man kunne kalde en ikke-geopolitisk tilgang.

Den 5. maj, en dag før sin ankomst til Frankrig til topmødet med Macron den 6.-7. maj, skrev Xi en kronik til {Le Figaro} "Jeg kommer til Frankrig med tre budskaber fra Kina udenrigsministeriet lagde præsidentens kronik ud på sin hjemmeside på både [engelsk] , under overskriften "Carrying Forward the Spirit that Guided the Establishment of China-France Diplomatic Relations, Working Together for Global Peace and Development", og [på fransk] ("Faire Rayonner l'Esprit Président à L'établissement des Relations Diplomatiques entre La Chine et La France et Promouvoir Ensemble la Paix et le Développement dans le Monde"), hvor han fremfører tre budskaber:

{For det første}, at få den sindstilstand, der førte til etableringen af diplomatiske forbindelser mellem Kina og Frankrig, til at blomstre, for sammen at fremme fred og udvikling i hele verden.

Frankrig har en særlig charme for kineserne, sagde han, med sine mange filosoffer, forfattere og kunstnere. Det var også det land, hvor de unge kinesiske ledere – herunder Zhou Enlai og Deng Xiaoping – som senere skulle ændre Kinas ansigt,

studerede, og det land, som først etablerede diplomatiske forbindelser med Kina. Xi Jinping gennemgår alle resultaterne af det fransk-kinesiske samarbejde i løbet af de 60 år, det har eksisteret, herunder det første samarbejde om civil luftfart og civil atomkraft.

“Kina vil åbne sig endnu mere for verden og uddybe samarbejdet med Frankrig og andre lande.”

{For det andet}, at udvide Kinas økonomiske åbninger på højt niveau til Frankrig og andre lande. Væksten forventes at blive på 5,2 % i 2023, og i den forbindelse vil Kina gerne importere flere af Frankrigs landbrugsprodukter og kosmetik. Kina, sagde han, har åbnet sit marked for produktion fuldt ud og vil åbne sit marked for sundhed og telekommunikation yderligere. Kina vil også opmuntre sine virksomheder til at investere i udlandet. Frankrig genindustrialiserer i øjeblikket ved hjælp af “grønne” teknologier og innovationer, og Kina fremskynder udviklingen af sine produktive kræfter af en ny kvalitet, som gør det muligt at uddybe samarbejdet med Frankrig og andre inden for innovation for at fremme grøn udvikling. Helt konkret har flere kinesiske virksomheder etableret sig i Frankrig for at producere batterier.

{For det tredje} vil Kina samarbejde med Frankrig om at bevare fred og stabilitet i verden. I den forbindelse mindede han om Zhou Enlais rolle, en velkendt skikkelse i Frankrig, hvor han studerede og senere samarbejdede med Pierre Mendès-France om at afslutte Indokina-krigen i 1954 og for første gang udarbejdede principper som respekt for suverænitet, territorial integritet, ikke-aggression og ikke-indblanding i andre landes anliggender, principper, som Kina har anvendt lige siden. I denne sammenhæng mindede han om sine forslag til det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ.

Han afslutter sin kronik: “Kina forstår konsekvenserne af Ukraine-krisen for Europas befolkning. Kina startede ikke

Ukraine-krisen, og landet er heller ikke part eller deltager i den. Ikke desto mindre har Kina spillet en konstruktiv rolle i bestræbelserne på at finde en fredelig løsning på krisen... Jeg har fremsat mange appeller, blandt andet ... at atomvåben ikke må bruges, og at en atomkrig ikke må udkæmpes. ... Kina håber, at fred og stabilitet vil vende tilbage til Europa på et tidligt tidspunkt. Vi er klar til at samarbejde med Frankrig og hele det internationale samfund om at finde en fornuftig vej ud af krisen,” sagde den kinesiske præsident.

Foto: World Economic Forum

Hvilke ledere har USA?

Den 5. maj 2024 (EIRNS) – Præsident Joe Bidens mest liberale støtte, senator Bernie Sanders (I) fra Vermont, advarede i sidste uge om, at Biden kan blive “endnu en LBJ” (Lyndon B. Johnson – *red.*), der bliver tvunget til ikke at stille op til endnu en periode på grund af sin krigspolitik. Det er Bidens bevæbning og opbakning til Israel i en brutal kolonialistisk stedfortræderkrig mod Palæstina, som er blevet til et folkemord og har vendt den amerikanske ungdom imod ham, efter at han har kastet hundredvis af milliarder i NATO’s “Ukraine-krig” mod Rusland.

USA og Tyskland er de to “krigere” i det Globale NATO’s krigskampagne mod udviklingslandene. Begges krigspolitik kan ikke opretholdes uden at føre til et krak i banker og finansmarkeder eller en verdenskrig med Rusland og Kina. Tyskland er ved at ødelægge sig selv med hastig afindustrialisering og undertrykkelse af modstand mod krigene. Men Biden-administrationen er i færd med at fremkalde hele Vestens økonomiske undergang.

Denne regering har fra sin tiltrædelse presset på for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Den har udstedt hidtil usete mængder af ubetalelig statsgæld, som stadig stiger – ikke kun for at betale for krige i det Globale NATO, men for at finansiere sin egen ubarmhjertige økonomiske krigsførelse mod Kina. Biden-holdet havde til hensigt at ødelægge den førende produktionsøkonomi i verden, som Kina er blevet, og stoppe dets ustoppelige teknologiske fremskridt og dets indsats mod fattigdom i udviklingslandene.

Det var hensigten, at Israels nedslagtning i Palæstina skulle splitte BRIKS-gruppen af nationer, vende de arabiske BRIKS-nationer mod hinanden, vende BRIKS-araberne mod BRIKS-Iran og tvinge Saudi-Arabien til at underskrive en traktat med Israel mod Iran som "prisen" for ikke at standse Israels udryddelse af palæstinenserne.

Men det, Biden-administrationen høster i stedet, er et opsvulmet, spekulantdrevet amerikansk finansmarked, som er på vej mod utilstrækkelig finansiering og en generel finanskrisen. Som Bloomberg News beskrev det i en artikel den 1. maj: "Når handlere på det omkring 27 billioner dollars store amerikanske finansmarked har problemer med at handle, giver det anledning til langt større bekymring. Målinger af pengestrømme har ramt kriseniveauer ... hvilket giver anledning til bekymring for en underliggende skrøbelighed i et marked, der er en vigtig støtte for det globale finansielle system. Det er en af grundene til, at finansministeriet for første gang i mere end to årtier siger, at det regelmæssigt vil begynde at købe sine obligationer tilbage fra den 29. maj. Målet er at stabilisere situationen og købe tid til, at politikerne kan gennemføre mere holdbare løsninger."

Den "permanente løsning" er fredsskabelse og gensidig økonomisk udvikling; det er kredit til lave renter, så USA kan deltage i den økonomiske udvikling sammen med BRIKS-landene og eksportere kapitalgoder til projekter som "Oase-planen" for Sydvestasien.

Borgerne i USA bør se sig om efter ledere nu, nemlig de kandidater, aktivister og organisationer, som er imod nationens fortsatte krige og foreslår principper for en ny strategi og udvikling med de udviklingslande, som er de konstante mål for disse krige.

De uafhængige LaRouche-kandidater Diane Sare, der fører kampagne til det amerikanske senat i New York, og Jose Vega, der stiller op til den amerikanske kongres i Bronx (CD 15) mod Ritchie Torres, en krigsmager og undertrykker af krigsmodstanderes ytringsfrihed, er sådanne ledere. Det samme gælder i stigende grad deres kampagnemedarbejdere. De studerende, der protesterer mod den amerikanske regerings støtte til folkemord i Gaza, lærer om lederskab, mens Kongressen og præsidenten forsøger at rive det første forfatningstillæg i stykker for at undertrykke dem. Lederskabet i denne nationale krise kommer ikke fra toppen, fra en krigerisk regering og kongres, men fra disse kampagnemobiliseringer.

Titusinder samles i Israel for at stoppe Netanyahus 'vanvittige krig'

Den 5. maj 2024 (EIRNS) – I går aftes gik titusinder af demonstranter på gaden for at protestere mod den israelske regerings krigspolitik og kræve, at der indgås en aftale med Hamas for at "stoppe krigen". I USA ville en sådan begivenhed blive betegnet som "antisemitisk", men disse protester fandt sted i Jerusalem og Tel Aviv. Times of Israel rapporterede, at demonstranterne var rasende over den seneste regeringserklæring, som benægtede, at Israel ville forpligte sig til at afslutte krigen for at befri gidslerne. Selv om den "højtstående embedsmand" bag regeringserklæringen var anonym, tilskrev de fleste israelske medier den straks premierminister

Benjamin Netanyahu.

På plakater stod der "Stop krigen". Dele af menneskemængden forsøgte at blokere et stort trafikknudepunkt, og andre blokerede dele af Jerusalems letbane. Der var håndgemæng med politiet. Mindst tre personer blev arresteret, heriblandt en tidligere assistent for Knesset-medlem Naama Lazimi. Hun deltog selv i protesten i Tel Aviv og skrev derefter på X: "Disse falske anholdelser og vold fra [den nationale sikkerhedsminister Itamar] Ben-Gvirs tankegang må ophøre og håndteres med al vores magt. Vi vil handle mod dette vanvid med alle de redskaber, vi har til rådighed." Oppositionsleder Yair Lapid sagde til mødet, at Netanyahu "burde sende et forhandlingshold til Kairo i aften og bede dem om ikke at komme tilbage uden en aftale."

Tom Barkai, arrangør af "Forum for gidsler og forsvundne familier", sagde til demonstrationen i Jerusalem: "Vi vil ikke være tavse, og I vil ikke bringe os til tavshed, før de [gidslerne] vender tilbage. Og det er nu, der skal handles; det er nu, vi skal holde op med at tælle dagene og bringe dem tilbage nu."

I Tel Aviv forsøgte folkemængderne at blokere veje. I forsøget på at blokere Ayalon Highway blev en person arresteret, og 16 andre fik bøder. Hovedmarchen gik gennem hjertet af byen med en langvarig sit-in på Begin Street. Mængden ignorerede politiets instrukser om at sprede sig. Einav Zangauker, hvis søn er gidslet Matan Zangauker, sagde under en pressekonference i Tel Aviv, at en aftale med Hamas er inden for rækkevidde, men "Netanyahu forsøger igen at torpedere den eneste chance, vi har for at redde gidslerne." Han "begår en forbrydelse mod sit folk". Danny, hvis bror er gidslet Itzhak Elgarat, sagde til forsamlingen: "Bibi, du kan ikke narre os. Du trækker tiden ud for at behage Ben-Gvir og blive ved magten. Du er ligeglad med de 132 gidsler... At gå ind i Rafah er en dødsdom for gidslerne." Yael Or, hvis fætter Dror Or blev dræbt den 7. oktober, sagde: "Vi kan ikke længere lytte

til denne regering, disse ekstreme og grusomme mennesker, som drejer kniven i vores hjerter igen og igen, og vi kan ikke længere acceptere deres ondskab, deres ligegyldighed, afstumpethed og manglende respekt for menneskeliv.”

Ved et af de mindre møder erklærede Dr. Yolanda Yavor: “Vi er lovlydige borgere, men ordenen er blevet brudt. Det er ikke os, der har brudt den. Den skyldige i massakren, medlemmerne af hans blodige kabinet og hans foragtelige koalition, er dem der brød ordenen.”

I sidste uge fik formanden for det amerikanske Repræsentanternes Hus, Mike Johnson, gennemført et lovforslag, der erklærer sådanne angreb på den israelske regering for “antisemitiske”. Det synes kun at være et spørgsmål om tid, før Johnson sender ekstra militære forsyninger til Israel for at håndtere dette masseudbrud af “antisemitisme”.

Foto: UN photo/Laura Jarriel

Det Globale Syds drivkraft for et nyt paradigme for én menneskehed

Den 4. maj 2024

En vigtig international dialog fandt sted i dag i den påtrængende proces med at støtte et nyt paradigme for én menneskehed og gøre en ende på det krigsparadigme, der stadig eksisterer på mange dødbringende måder. Schiller Instituttet i Frankrig og Sammenslutningen af Kina-Afrika Venskabsforeninger, en multinational gruppe med hovedkvarter i

Dakar, Senegal, sponsorerede i fællesskab en international videokonference, "Kina-Afrika Samarbejde i Strategi for Fattigdomsbekæmpelse". Diplomater, industriefolk og andre deltog i en tre timer lang dialog om konkrete planer og udviklingsstrategi med indledende udtalelser fra Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouche. Uddrag er gengivet nedenfor.

Denne dialog fandt sted, mens stadig flere stemmer siger, at der må sættes en stopper for folkedrabet i Gaza, at der skal føres forhandlinger for at afslutte katastrofen i Ukraine, og at der skal ske andre afgørende brud med det nuværende finansielle kompleks, der styres af militæret. I går sagde Cindy McCain, direktør for Verdensfødevareprogrammet, om Gaza (i NBC's "Meet the Press"): "Der er nu hungersnød – fuldstændig hungersnød – i nord, og den bevæger sig sydpå."

Studenterprotester for en våbenhvile, omfattende humanitær hjælp og en palæstinensisk stat er nu internationale, fra Irland til Venezuela og Tyskland, hvor en demonstration i Berlin fandt sted på trods af regeringens faktiske forbud.

I denne weekend er der også et todages topmøde i Organisationen for islamisk Samarbejde, hvor de fleste af de 57 medlemslande er repræsenteret af topministre, som både deltager i formelle møder og holder bilaterale møder om verdens kriser, især om Gaza. Til stede ved OIC-topmødet i Gaza er udenrigsministre fra den nærmeste sydvestasiatiske region – Egypten, Iran, Tyrkiet og andre, såsom Indonesien, der har forpligtet sig til at handle på krisen. Delegationen fra Rusland, som nu har permanent observatørstatus, ledes af Rustram Minnikhanov, leder af Republikken Tatarstan, hvis hovedstad Kazan er stedet for BRICS-topmødet den 22.-24. oktober og senere på måneden stedet for det russisk-islamiske økonomiske Kazanforum, hvor 10.000 deltagere fra 79 nationer er registreret til at deltage i en uge med økonomiske og relaterede samtaler.

Verden er i bevægelse for udvikling, samtidig med behovet for at stoppe den umiddelbare fare for krig og masse mord. Det kan ikke lade sig gøre uden en løsningsmodel, som kan ses i "Oase-planens" tilgang til Sydvestasien og i det hele taget.

Dette billede blev gennemgået grundigt i dag af Zepp-LaRouche i hendes tale til Afrika-Kina-videokonferencen. Andre talere var bl.a: Assane Mbengue, præsident for FAACA; Hans Excellence Ibrahima Sory Sylla, senegalesisk ambassadør i Kina; Zhang Hangbao, førstesekretær for Hans Excellence Xiao Han, kinesisk ambassadør i Senegal; Zhang Yun, CEO for SOMETA SA (Senegals førende jern- og stålvirksomhed); Edmond Moukala N'Gouemo, UNESCO-repræsentant i Ghana.

Omkring 50 personer deltog i hele konferencen, som omfattede en livlig diskussion med Sébastien Périmony fra Schiller Instituttet i Frankrig som ordstyrer.

Her er uddrag af Zepp-LaRouches præsentation:

... Vi står helt klart ved en korsvej i historien, og det er endnu ikke afgjort, hvordan det vil ende. På den ene side har vi en optrapning af krigen i Ukraine, som faktisk er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland. NATO bliver snart nødt til at træffe en beslutning, fordi det ikke går godt for ukrainerne, om de vil forhandle eller optrappe. Der er mange kræfter i den transatlantiske verden, som opfordrer til optrapning, hvilket på kort sigt risikerer at føre til en global atomkrig.

Desuden er der folkemordet på palæstinenserne i Gaza og de israelske forsvarsstyrkers forestående angreb på Rafah mod mennesker, som allerede er ved at dø af sult, tørst og mangel på alt. Hele den sydvestasiatiske region er en krudttønde, som, hvis den antændes, også kan føre til global krig.

Så er der udvidelsen af NATO, eller NATO's bestræbelser på at blive et Globalt NATO ved at udvide sig til Indo-Stillehavet omkring Det Sydkinesiske Hav, Taiwan-krisen med Kina, som

bliver styret udefra.

Alle disse tre kriser er drevet af det transatlantiske finanssystems kollaps. For det, der ligger bag al denne optrapning, er et desperat forsøg på at forhindre fremkomsten af et nyt økonomisk system.

Lad os kort se tilbage på afslutningen af Den kolde Krig, hvor vi havde chancen for at skabe en fredsorden for det 21. århundrede. Sammen med LaRouche-bevægelsen fremmede Schiller Instituttet faktisk [fred] ved at foreslå den Eurasiske Landbro som begyndelsen på Verdenslandbroen, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur.

På det tidspunkt var der et løfte om ikke at udvide NATO en tomme mod øst, men det løfte blev brudt med det samme. De neokonservative etablerede Wolfowitz-doktrinen, som var ideen om, at USA skulle være leder af en unipolær verden og ikke tillade noget land eller nogen gruppe af lande at omgå USA økonomisk, militært eller politisk.

I stedet gik de efter at befæste denne unipolære verden ved at presse på for regimeskift, farvede revolutioner, intervention med krige. Alt dette har i de sidste 30 år ført til et gigantisk tilbageslag, fordi landene i det Globale Syd indså, hvad der foregik. De så effekten af sanktionerne mod Iran, mod Syrien, mod Yemen, mod Nicaragua, Venezuela og alle de andre lande, og de så, hvad det gjorde for at øge de fattiges armod.

Så hvad var konsekvenserne af de endeløse krige i Afghanistan, Irak, Syrien og Libyen? Millioner af mennesker døde. De så, hvordan dollaren blev gjort til et våben.

Men på den anden side er der Kinas fremgang, som først løftede 850 millioner af landets egne borgere ud af fattigdom, og da Xi Jinping i 2013 annoncerede Bælte- og Vejinitiativet, den Nye Silkevej – som faktisk var et ekko af vores oprindelige forslag om den Eurasiske Landbro fra 1991. Verden begyndte at ændre sig dramatisk.

I de ti år, der er gået siden da, eller næsten elleve år, har Bælte- og Vejinitiativet for første gang givet landene i det Globale Syd mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Fremkomsten af BRIKS, BRIKS+, som nu mere end 40 lande har ansøgt om, forårsager en tektonisk ændring i historien. Seks hundrede års kolonialisme er ved at være forbi, og vi oplever lige nu en genoplivning af Bandung-ånden ...

Det Globale Syd, den Globale Majoritet, er efter min mening i dag nøglen til at overvinde den strategiske krise og faren for atomkrig. For forholdet mellem NATO og Rusland og NATO og Kina er allerede så forgiftet og bagvasket, at det helt sikkert kræver, at den Globale Majoritet træder frem med en meget stærk stemme...

For nylig afholdt Schiller Instituttet en konference om en Oase-plan for Sydvestasien. Det er idéen om, at eftersom meget af Sydvestasien er ørken, er vi nødt til at producere masser af ferskvand ved at bygge kanaler fra Middelhavet til Det Døde Hav, til Det Røde Hav og derefter bruge atomenergi til at afsalte store mængder havvand, faktisk skabe nye floder på denne måde og have vand til kunstvanding af landbrug, skove, nye byer og et egentligt integreret infrastrukturprojekt.

Nu kan det samme koncept anvendes i hele Afrika. Egypten er allerede i gang med at bygge mange projekter, men man kan bruge Oase-konceptet til Libyen, Tunesien, Algeriet, Marokko og genvinde en stor del af Sahel-zonen i Sahara ved at afsalte havvand. Tag for eksempel Sudan. De har den mest frugtbare jord på planeten, og med vand kunne de få tre til fire høstudbytter hvert år.

Alt dette er ikke nok; vi har også brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, som tager højde for sikkerheds- og udviklingsinteresserne i hvert eneste land på planeten, og som for første gang fremmer ideen om Én

menneskehed i første række. Og med dette nye paradigme tror jeg, at vi vil gå en meget lys fremtid i møde. Jeg ønsker jer alt det bedste.

Foto: Conference advertisement. CC/nstitutschiller.

Gazas Oase-projekt: ” Menneskehedens genialitet realiseres

Ikke korrekturlæst

Den 4. maj 2024. Midt i de tumultariske begivenheder i den forgangne uge – nogle håbefulde, som med de hundredvis af verdensomspændende studenterforsamlinger, der blev indkaldt for at udfordre angelfærens folkemord i Gaza; andre katastrofale, som de nylige katastrofale lovgivningsmæssige tiltag til finansiering af krig og undertrykkelse af tankefrihed, der blev vedtaget af den amerikanske kongres – er det vigtigt for LaRouche-organisationen at henlede opmærksomheden på det, der definerer den højere kamp, der er i gang om sjælen i det, der for kun kort tid siden var kendt og forsvaret som den vestlige civilisation og den suveræne nationalstat. Den fysiske økonom og statsmand Lyndon LaRouche skriver i sin undersøgelse fra 2003, “Shakespeare as a Scholar: U.S. Politics as Tragedy”:

“Akademikeres og andres hyppige forsøg på at nedgøre autoriteten i Shakespeares lærdom må konfrontere sig selv med så små detaljer, som for eksempel i Julius Cæsar, som karakteren Cascas berømte ironiske henvisning til sin revision af en refereret tale af den historiske Cicero: ‘Det var græsk

for mig'. I den faktiske historie er måden og omstændighederne omkring Ciceros død et afgørende vendepunkt i Roms historie, som kan spores fra det tidspunkt og frem til Roms ultimativt uundgåelige undergang. Hvor mange relevante akademikere, der hævder at være autoriteter, forstår faktisk denne historie lige så godt som Shakespeare gjorde; eller følger de i stedet Coleridge, Bradley eller lignende i sådanne spørgsmål? Beviset er, at kun et fåtal af nutidens akademikere eller politiske kandidater er kvalificerede til at praktisere historie som videnskab i samme grad som Shakespeare.”

Den 4. maj 1970 blev 11 mennesker skudt på Kent State University i Ohio, heraf 4 med dødelig udgang, under protester mod Vietnamkrigen. For tre dage siden, den 1. maj, advarede Josh Paul, tidligere direktør i Udenrigsministeriet for politisk-militære anliggender, som trådte tilbage i oktober i protest mod Biden-administrationens støtte til de forbrydelser mod menneskeheden, der begås i Gaza, om, at “denne generation af unge har tilbragt hele deres liv i frygt for at få våben rettet mod sig i skolerne; det er en skændsel for Amerika, at det nu er deres egne skoler, der retter våbnene mod dem.” Hvordan kan vi undgå tragedier – det, der i øjeblikket kan synes at være den uundgåelige gentagelse af netop sådanne hændelser på universitetsområder, enten et eller andet sted i USA eller i en anden nation? Svaret er, at vi skal tænke som Shakespeare: Vi må løfte dette øjeblik, hvor tragedien udfolder sig, ved at løfte emnet for protesterne til det, det faktisk er: selve menneskehedens værdighed.

Vi må samtidig overgå forsøget på at aflede fokus fra massegravene i Gaza, fra det forestående angreb på Rafah og fra den påtvungne hungersnød i stil med den i Britisk Indien, som allerede langsomt dræber titusinder af palæstinensere, og hvor konvojer med fødevarehjælp nægtes adgang. Vi må forstå det menneskelige terræn, som efterretningstjenesterne formulerer det. Kontakten mellem amerikanske politiafdelinger og Israels forsvarsstyrker gennem “antiterror-

træningsprogrammer”, som blev etableret efter 11. september 2001, kan forklare noget af den overdrevne retshåndhævelsesreaktion, som er inspireret af IDF’s reaktion på palæstinenserne i Gaza; faktisk blev noget af denne polititræning tilsyneladende gennemført i de besatte palæstinensiske områder. Dertil kommer den “oprørsbekæmpende” indsættelse af politiagenter til kontinuerlig udspionering af studerende, som på Columbia University, samt organiseringen af pro-zionistiske, ikke-uniformerede “paramilitære” enheder, som på UCLA. Årsagen til angrebet på de studerende er ikke blot at undertrykke deres budskab om massegravene i Gaza eller deres krav om våbenhvile osv. Årsagen er at knuse ideen om optimisme – at der kan og skal findes en løsning, som ikke kræver, at man slår mennesker ihjel.

“Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, må et af hovedformålene med den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at give adgang til universel uddannelse for alle levende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur er at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller diskuterer det, og den eneste person, der kan opfylde den betingelse, er geniet”, siger det fjerde princip i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”. At rejse problemstillingen om, hvad der skal gøres, gennem LaRouches Oaseplan, og hvordan man gennemfører sådanne planer, ikke kun i tilfældet Gaza, men i tilfældet Sudan, eller Ukraine, eller South Bronx, dvs. for hele verden, er nu genstand for ægte uddannelse, potentielt på alle campus og i alle skoler i verden. Videregående uddannelse baseret på det højere princip, at “Alle Menschen Werden Brüder” – “Alle mennesker skal være brødre” – er vejen til genialitet, som faktisk kan læres og gengives, så tragedie bliver til håb.

Foto: Hosny Salah, Pixabay

Ser børn i Gaza USA som et frihedens tempel og et håbets fyrtårn?

Her ved dagens slutning er USA's præsident Joe Biden og republikanerne i Repræsentanternes Hus, anført af husets formand, Mike Johnson, låst fast i en grim omfavnelser, hvor de ikke tilbyder de amerikanske vælgere andet end den dårlige vittighed med at knuse demokratiet for at stoppe angiveligt voldelige, antisemitiske demonstranter. Alligevel er dette, hvad der følger med sidste uges beslutning om at smide yderligere 95 milliarder dollars i militært isenkram i gryden, med en statsgæld på 34 billioner dollars, der hurtigt er på vej mod problemer, og med en militarisering af økonomien og den politiske meningsdannelse.

I sidste uge startede Johnson det bizarre komediespil ved at rejse op til Columbia University i New York for at optræde foran studerende, provokere dem og sørge for sociale medier og fotos til nedværdigelse af befolkningen. I dag talte Biden til amerikanerne og prædikede om at beskytte fredelige demonstrationer, men være nødt til at stoppe de voldelige – selv om den eneste vold er kommet fra demonstranternes modstandere. Mens han talte, var lejren ved UCLA, som netop var blevet overfaldet af bøller, ved at blive lukket ned af politiet – det samme politi, som dagen før ikke havde stoppet overfaldene, mens de fandt sted, og som ikke engang havde forsøgt at anholde nogen af overfaldsmændene.

Alligevel truer demonstranternes handlinger, mest synligt på dusinvis af amerikanske universiteter, med at få amerikanske borgere til endelig at spørge: Hvorfor fører vi krig? Hvorfor

skrumper fremtidsudsigterne for mine børn? Hvad sker der, hvis dollaren kollapser? Hvorfor fører Kina ikke krig, men kommer os i forkøbet med projekter inden for den fysiske økonomi?

Uanset om nogen bestemt demonstrant var nået langt ned ad den vej i sine egne tanker indtil nu, blot det at rejse sig og sige "nej" til masse mord genindfører det længe udskældte og forsømte moralbegreb i landets offentlige debat. Noget gik tabt, da Dr. King blev myrdet i 1968, og anti-krigsbevægelsen gik i opløsning. At stå op, og så blive stående, udgør en trussel om et udbrud af offentlig fornuft.

I går holdt palæstinensiske læger, sygeplejersker, sundhedspersonale og børn en pause, efter alt det de har været udsat for, og sendte en besked til de protesterende amerikanske studerende, hvor de takkede dem for blot at anerkende, at de er mennesker, og at de har lidt. CNN citerede Dr. Saad Abu Sharban for at sige, at han var "overlykkelig" over billederne af demonstranter i andre lande. Han sagde, at det betød, "at der rundt om i verden er mennesker, som ved hvad der sker her i Gazastriben lige nu." Børn talte til kameraet og takkede personligt de studerende på Columbia og andre amerikanske skoler. En af mødrene, Nadia Al-Dibs, sagde til CNN: "Arabiske befolkninger har været ligeglade med os, mens studerende på amerikanske universiteter har følt med os, har følt det blod, der flyder fra os, vores bygninger, der bliver ramt, og vores børn, hvis liv bliver ødelagt ... tusind tak til dem."

At en undertrykt befolkning får et glimt af amerikanere, der rent faktisk handler ud fra en moralsk impuls, antyder både, hvor smerteligt længe USA har vandret i ørkenen, og hvordan det svage lys fra USA som "frihedens tempel og håbets fyrtårn" for verden måske alligevel kan vækkes til live.

Den mest direkte måde at puste til de svage flammer på er at forankre sådanne håb i det, der altid har været grundlaget for jøder og muslimer, overlevende fra nazismen og Nakba, til at

erobre ørkenen, LaRouches "Oase-Plan" – masser af ferskvand til vandingsprojekter, der kan gøre ørkenen grøn, masser af uddannelse og jobs til israelere og palæstinensere – samt hele regionens arabiske befolkning – så de kan forsørge deres familier uden at begære deres naboers land. Et så stort potentiale, at selv nogle vestlige banker kan blive reddet fra deres fremskredne spekulationssygdom.

Men demonstranterne har brug for "Oase-planen" for at overløse provokatørerne; dem der vil forsøge at forvandle frustration til vold. Amerikanerne har brug for den for at undgå at blive til rivaliserende bander, der skændes om, hvem der bedst kan foregive at forsvare jøderne mod alle de ikke-angreb. Politikerne har desperat brug for det, da de presses mere og mere til at forsvare en politistat, fordi den økonomiske kræft bliver ved med at kræve det.

Og hvis palæstinensiske børn, som har en dag, hvor de ser amerikanere forsvare et moralsk princip, bidrager til at hjælpe amerikanerne med at genvinde deres identitet, vil det være et resultat af kræfter, som er mere i kontakt med virkeligheden end noget, Joe Biden-Mike Johnson-showet vil fremvise.

Foto: © UNICEF/UNI539219/ZAGOUT

**Amerikanske
studenterprotester mod
folkedrab breder sig i ind-**

og udland

EIRNS 1. maj. På trods af over 1.600 anholdelser, snesevis og måske hundredvis af suspenderinger og bortvisninger af studerende fra universiteter og en række tilfælde af opflammende politivold – som på Emory University og nu Washington University i St. Louis – fortsætter og udvides protesterne på amerikanske universitetscampusser mod det uophørlige folkedrab i Gaza. De er moralens stemme i en verden på kanten af atomkrig.

Det transatlantiske etablissemments forsøg på at undertrykke disse stemmer vil kun øge polariseringen og faren for krig, advarede Helga Zepp-LaRouche i sit ugentlige Dialogue-webcast den 1. maj. “Bestræbelserne på at opretholde magtstrukturen i den unipolære verden ved at fremme krigen i Ukraine, krigen i Mellemøsten, ved at forsøge at udvide det Globale NATO – alt dette er bestræbelser på at opretholde og faktisk udvide den eksisterende orden – vil ikke lykkes”, understregede Zepp-LaRouche. “Der er ingen chance i dette univers for bestræbelserne på at vende tilbage til en status quo, hvor USA er verdenspolitiet, og de europæiske allierede bare er underdanige slaver, en verden, der drives af Vestens formodede og indbildte moralske overlegenhed – det er helt udelukket!”

Lederne i det Globale Syd holder øje, sagde Zepp-LaRouche, for at se, om Vesten har mistet al moral, eller om der stadig er håb om et skift væk fra den unipolære verdensorden med økonomisk kollaps og geopolitiske krige. De holder øje med, om “der er nogle mennesker i det såkaldte etablissemment, som har modet til at støtte de studerende, som nogle har gjort, men der er brug for flere.”

Der er hårdt brug for flere stemmer som den ungarske udenrigsminister Peter Szijjartos, der i går udtalte, at “det vestlige krigsgalskab har fået en ny dimension og er vokset til et atomkrigsgalskab.” Med tanke på Ukraine tilføjede han:

“Der må indgås en våbenhvile så hurtigt som muligt, og de stridende parter skal sætte sig til forhandlingsbordet.”

Det samme gælder for Sydvestasien. Folkemordet i Gaza må stoppe; der skal etableres en øjeblikkelig våbenhvile sammen med øjeblikkelig humanitær hjælp i meget store mængder. Og der bør indkaldes til en international konference for at etablere en varig politisk to-statsløsning på Israel-Palæstina-krisen, hvilket kun kan ske i forbindelse med den slags gensidigt fordelagtige økonomiske udviklingsprojekter, som Lyndon LaRouche beskrev i sin Oase-plan for regionen.

Vent ikke på, at der kommer et svar fra det amerikanske præsidentvalg – det gør der ikke. Som LaRouches uafhængige senatorkandidat fra New York, Diane Saxe, har sagt ligeud, er der ingen kandidater, som er kompetente til at bestride det embede. For eksempel var Donald Trumps sms-besked om studentermobiliseringen: “STOP PROTESTERNE NU!!!” Og Joe Bidens forsøg på at vinde de forsvindende ungdomsstemmer tilbage til sin kampagne er ikke at stoppe myrderierne i Gaza – hvilket sker takket være amerikanske våben, amerikanske penge og amerikansk politisk dækning af Netanyahu – men i stedet at tilbyde unge amerikanere legaliseret hash! “Kan de ikke lide krigene? Lad dem ryge stoffer”, er Bidens budskab.

Det etablerede samfund ønsker, at de unge bliver bedøvet i en ny opiumskrig i stedet for at deltage i den politiske beslutningsproces som tænkende, moralske mennesker.

Zepp-LaRouche opfordrede lytterne til at gå sammen med Schiller Instituttet om at organisere en ny topstyret international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det nuværende bankerotte system. Hun hævdede, at “de studerendes omvæltning, især i USA, men også i flere europæiske lande, er en håbefuldt forandring, fordi det er et udtryk for, at der er et betydeligt udsnit af befolkningen, som går i brechen for det, der er rigtigt.”

Foto: CC/eibad diraniun